

Lihona

**Omslagartikel:
Kennis van het plan geeft
ons kracht! Zie p. 32**

Zienerstenen, Joseph Smith en
het Boek van Mormon, p. 10

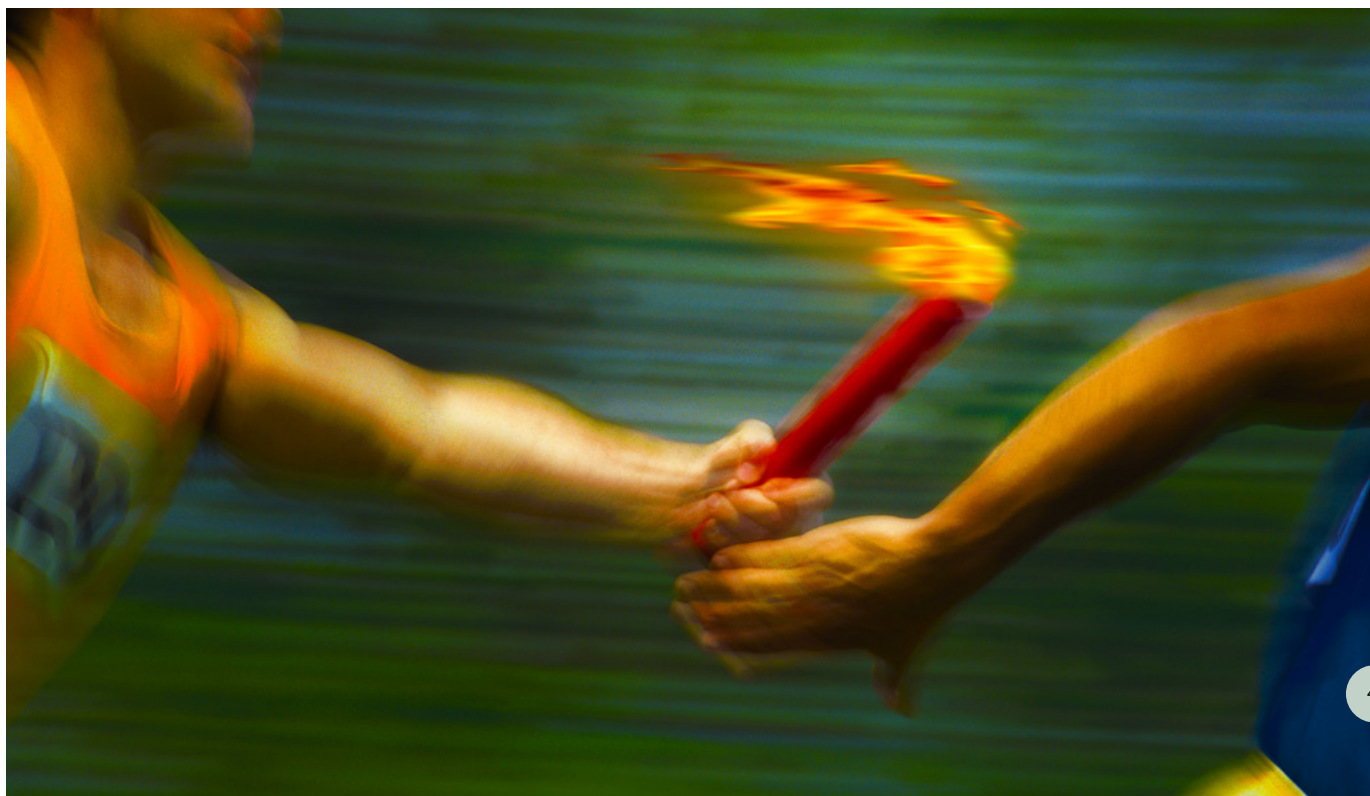
Gefeliciteerd met het
honderdjarig jubileum: de
gezinsavond wereldwijd, p. 26

Het probleem van pornografie
opnieuw definiëren, p. 50

'Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het helemaal doorzuurd was.'

Mattheüs 13:33

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Finish met een brandende fakkel**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7 Huisbezoekboodschap: Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: vervuld met naastenliefde**

HOOFDARTIKELN

- 10 Joseph de ziener**
Richard E. Turley jr., Robin S. Jensen en Mark Ashurst-McGee
Hoe was de profeet Joseph in staat om zijn roeping als ziener te vervullen en het Boek van Mormon te vertalen?

- 18 Woorden om onze wereld te veranderen**
Norman C. Hill
De inspanningen van een districtsraad in Ghana om de leesvaardigheid te verbeteren, hebben voor sommige heiligen tot een uitzonderlijke zegen geleid.

- 22 Jongeren bijbrengen hoe ze op de wijze van de Heiland leiding kunnen geven**
Carol F. McConkie
Jongeren zijn de toekomstige leiders van de kerk, en zij kunnen nu al ervaring in het leidinggeven opdoen.

- 26 Gezinsavond vieren**
Zie hoe leden uit de hele wereld aan deze belangrijke activiteit ter versterking van het gezin deelnemen.

- 32 Het heilsplan: een heilige schat aan kennis en een richtsnoer**
Ouderling Robert D. Hales
Onze medewerking aan het plan van onze Vader was de sleutel tot succes in het voorsterfelijk leven, en zij is ook in dit leven de sleutel tot succes.

RUBRIEKEN

- 8 Dienen in de kerk: Deed ik wel genoeg?**
Brooke Barton
- 9 Bespiegelingen: Pompoenen of meloenen?**
Rachel Cox
- 40 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: De weg naar veiligheid**
President Henry B. Eyring

OP DE OMSLAG

Voorzijde: foto-illustratie Cody Bell.
Binnenkant vooromslag: foto © StockFood/
Talbott, Barbara. Binnenkant achteromslag:
foto Tiffany Myloan Tong.

44

44 Met een eerlijke bedoeling leven

Randall L. Ridd

Als we het 'waarom' van onze beslissingen onder de loep nemen, kunnen we doelbewuster en doelgerichter leven.

48 Geloof, dienstbetoon en een brood

Nissanka (Nissh) Muthu Mudalige

Ik wilde graag met de zendelingen meegaan, maar ik wist niet hoe ik er moest komen.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: waar kun je hulp vinden als je niet weet wat je moet doen?

50 Aan de valstrik van pornografie ontkomen

Ouderling Dallin H. Oaks

Vijf beginselen om op de juiste manier te reageren op media met seksuele inhoud.

56 Op de juiste plek op het juiste moment

Soms weet je dat de Heer jou — of anderen — met een bepaalde reden ergens heeft gebracht.

58 Poster: Jouw boek des levens

59 Regel op regel: Genesis 1:26–27

60 Mijn zoektocht naar de waarheid

Peng Hua

Toen ik opgroeide, werd mij geleerd dat God niet bestond, maar dat wilde ik wel zelf bepalen.

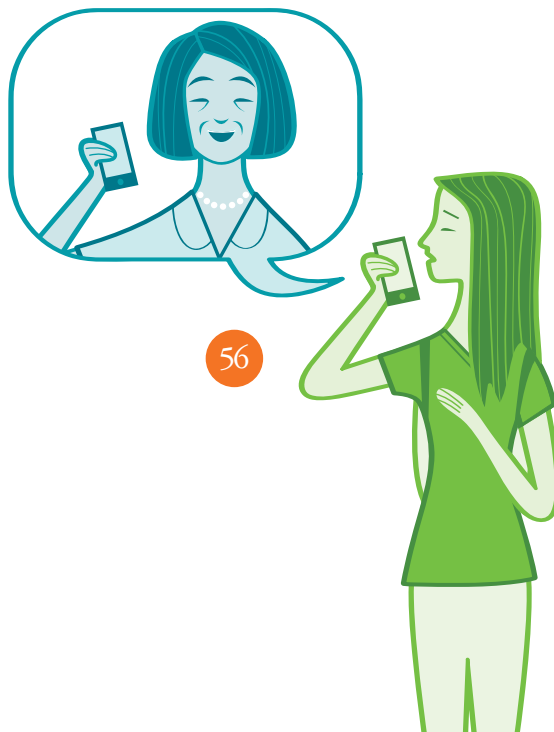
62 Geweldige jongemannen en jongevrouwen in de Schriften

Gisela Guthier

Net als jij hadden de jongeren in de Schriften ook met problemen en verleidingen te maken. Wat kunnen we van hun voorbeeld van geloof en moed leren?

64 Vraag en antwoord

Hoe kan ik gemoedsrust vinden na het overlijden van mijn moeder — hoewel we gevestigd en gebeden hadden dat ze zou blijven leven?

56

72

66 Een winnende beslissing

Marissa Widdison

Miranda kreeg eindelijk de kans om voor het winnende team uit te komen. Maar kon ze wel op zondag spelen?

68 Vragenhoekje

Wat vind je het fijnst aan je lidmaatschap van de kerk?

69 Ons prikbord

70 Tijd voor de Schriften: Petrus, Cornelius en de engel

Erin Sanderson

72 Hulp zoeken

Kimberly Reid

Tate zag iets wat hij beter niet had kunnen zien, maar hij was bang om het aan zijn ouders te vertellen.

74 O nee! Wat nu?

Wat moet je doen als je iets ziet waarvan je weet dat het verkeerd is?

75 Pauls pompoenen

Paul dacht dat hij nooit groot genoeg zou worden om net zoals zijn broer op zending te gaan.

79 Muziek: Eén van velen!

Jan Pinborough en Michael F. Moody

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Joseph W. Sitati

Adviseurs: Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Megan VerHoef

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBergh, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen:

Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fij, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Jslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2015 Vol. 115 No. 10. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee voorbeelden.

'Gezinsavond houden', p. 26: Of u nu nooit een week overslaat of als dit uw eerste poging is, overweeg een speciale gezinsavond te houden *ter ere van* de gezinsavond! U kunt het artikel lezen om te zien hoe andere gezinnen over de hele wereld tijd met elkaar doorbrengen en het evangelie bestuderen. U kunt bespreken hoe u uw doel wilt bereiken om gezinsavond te houden. Wat moet u wellicht aanpassen om in de behoeften van uw gezin te voorzien? U kunt u als gezin opnieuw voornemen om ongeacht uw omstandigheden van deze honderd jaar oude traditie een prioriteit te maken.

'Hulp zoeken', p. 72: Overweeg dit artikel als gezin te lezen en vervolgens de volgende vragen te bespreken: (1) Aan wat voor beelden of media kunnen onze kinderen blootgesteld worden? (2) Welke zijn niet goed voor ons? (3) Wat zou eenieder doen in een situatie waarin ze iets zien of horen waarvan ze weten dat het niet goed is? Bespreek de strategieën uit 'O nee! Wat nu?' op pagina 74 als je hulp nodig hebt met ideeën (weglopen van de situatie, met je ouders praten, anderen helpen enzovoort).

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander kerkmateriaal staan in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Alfabetisering, 18

Bekering, 60

Beslissingen, 9, 44, 58, 66

Boek van Mormon, 10, 44

Dienstbetoon, 8, 56

Dood, 64

Gebed, 43, 64, 72

Gezinsavond, 26

Heilsplan, 32

Huwelijk, 32

IJver, 4

Inspiratie, 40, 41, 42, 56

Jezus Christus, 7

Jongeren, 22, 62

Joseph Smith, 10

Kerkgeschiedenis, 10

Kerkroepingen, 8

Keuzevrijheid, 32

Leiders, 22

Lidmaatschap, 68

Medeleven, 50

Media, 50, 72, 74

Naastenliefde, 7

Nieuwe Testament, 70

Openbaring, 80

Oude Testament, 59

Pornografie, 50, 72

Prioriteiten, 9

Profeten, 10, 80

Raden, 18

Sabbat, 66

Schriften, 18, 59, 62

Tempels, 69

Zendingswerk, 44, 48, 60, 70

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

Haal de eindstreep

MET EEN BRANDENDE FAKKEL

In het oude Griekenland deden hardlopers mee aan een wedren die *lampadedromia* heette.¹ Daarbij hielden de hardlopers een fakkel vast en gaven die door aan de volgende hardloper totdat het laatste teamlid de eindstreep had gehaald.

De prijs ging niet naar het team dat het snelste liep, maar naar het eerste team dat de eindstreep haalde met de fakkel nog brandend.

Daar schuilt een belangrijke les in die profeten in de oudheid en in onze tijd ons hebben geleerd: hoewel het belangrijk is om aan de wedren te beginnen, is het nog belangrijker om de eindstreep te halen met de fakkel nog brandend.

Salomo begon goed

De grote koning Salomo is een voorbeeld van iemand die goed begon. Salomo had in zijn jeugd ‘de Heere lief, door te wandelen overeenkomstig de verordeningen van zijn vader David’ (1 Koningen 3:3). God was tevreden over hem en zei: ‘Vraag wat Ik u geven zal’ (1 Koningen 3:5).

In plaats van rijkdom of een lang leven, vroeg Salomo om ‘een opmerkzaam hart, om recht te kunnen spreken over Uw volk, om met inzicht onderscheid te kunnen maken tussen goed en kwaad’ (1 Koningen 3:9).

Dit behaagde de Heer zó dat Hij Salomo niet alleen met wijsheid zegende, maar ook met onmetelijke rijkdom en een lang leven.

Hoewel Salomo inderdaad erg wijs was en veel grote daden deed, haalde hij de eindstreep niet zoals het moest. Helaas ‘deed Salomo [in zijn latere leven] wat slecht

was in de ogen van de Heere: hij volhardde er niet in de Heere na te volgen’ (1 Koningen 11:6).

Zelf de eindstreep halen

Hoe vaak zijn we niet aan iets begonnen dat we niet hebben afgemaakt? Een dieet? Een fitnessprogramma? Een voornemen om dagelijks in de Schriften te lezen? Een beslissing om een betere discipel van Jezus Christus te zijn?

Hoe vaak nemen we ons in januari iets voor en wijden ons er dan enkele dagen, enkele weken of zelfs enkele maanden met hart ziel aan om er in oktober achter te komen dat er van onze vlam van toewijding niets meer dan wat koude as over is?

Ik zag eens een grappige cartoon van een hond die naast een stuk papier lag dat hij verscheurd had. Er stond ‘Certificaat gehoorzaamheidstraining’ op.

Soms zijn wij net zo.

We hebben goede bedoelingen; we beginnen goed; we willen onszelf zoveel mogelijk verbeteren. Maar uiteindelijk worden onze voornemens verscheurd, afgedankt en vergeten.

Het is menselijk om te struikelen, te falen en soms de wedren te willen verlaten. Maar als discipelen van Jezus Christus hebben we ons niet alleen verplicht om aan de wedren te beginnen, maar ook om de eindstreep te halen — met onze fakkel nog helder brandend. ‘Maar wie volhardden zal tot het einde, die zal zalig worden’ (Mattheüs 24:13).

Zolang we blijven opstaan en tot onze Heiland blijven komen, winnen we de wedren met onze fakkel nog helder brandend.

Want die fakkel heeft niets met ons of met wat wij doen te maken.

Hij stelt de Heiland van de wereld voor.

En dat is een licht dat nooit te doven valt. Het is een licht dat de duisternis verzwelgt, onze wonden geneest en zelfs in de diepste ellende en onpeilbare duisternis nog helder brandt.

Het is een licht dat alle begrip te boven gaat.

Moge ieder van ons de eindstreep halen van de wedren waaraan we zijn begonnen. En mogen wij met de hulp van onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus, vreugdevol die eindstreep

Ik zal de belofte van de Heiland in onze tijd anders verwoorden: als we zijn geboden onderhouden en de eindstreep halen met onze fakkel nog brandend, ontvangen we het eeuwige leven, wat de grootste van alle gaven Gods is (zie LV 14:7; zie ook 2 Nephi 31:20).

Het licht dat nooit dooft

Soms raken we ontmoedigd doordat we struikelen, falen of zelfs opgeven. We menen dat ons licht gedooft is en dat we de wedren verloren hebben. Maar ik getuig dat het licht van Christus niet te doven is. Het schijnt zelfs in de donkerste nacht en zal de vlam van ons hart opnieuw aanwakkeren als we ons hart op Hem richten (zie 1 Koningen 8:58).

Ongeacht hoe vaak of hoe diep we vallen, het licht van Christus blijft helder branden. En zelfs in de donkerste nacht verjaagt zijn licht de schaduwen en ontsteekt het de vlam van onze ziel opnieuw, als we maar in zijn richting lopen.

De wedren van het discipelschap is geen sprint, maar een marathon. En het maakt niet veel uit hoe hard we lopen. In feite kunnen we de wedren alleen maar verliezen als we ons uiteindelijk gewonnen geven of opgeven.

halen, met onze fakkel nog brandend. ■

NOOT

1. *Harpers Dictionary of Classical Antiquities* (1898), 'Lampadedromia', www.perseus.tufts.edu/hopper. Pausanias beschrijft ook een andere fakkelwedren waarbij de fakkeldragers, mogelijk een van elke stam, hun fakkel niet doorgaven. Maar net als bij de *lampadedromia* was de winnaar de eerste die de eindstreep haalde met zijn fakkel nog brandend.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Ukunt degenen die u lesgeeft laten nadenken over de stand van zaken in de 'wedren' van hun leven. Brandt hun fakkel nog helder? U kunt de zin voorlezen waarin staat dat het licht van Christus een licht is 'dat de duisternis verzwelgt, onze wonden geneest en zelfs in de diepste ellende en onpeilbare duisternis nog helder brandt.' Daarna kunt u bespreken hoe het licht van Christus hun leven in het verleden heeft beïnvloed en hoe het hun leven nu beïnvloedt.

Je fakkel aansteken: de oefenwedstrijd van 30 dagen

Jongeren van de kerk die een druk leven leiden, kunnen in een sleur terechtkomen, vooral op het gebied van geestelijke zaken. Bijna dagelijks lezen we in onze Schriften en bidden we op dezelfde manier. En dan vragen we ons af waarom we in een geestelijke sleur terechtkomen.

Een van de beste manieren om onze geestelijke fakkel feller te laten branden, is ervoor te zorgen dat we zinvolle geestelijke ervaringen hebben. Maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Hier is een idee om je geestelijke vooruitgang te bevorderen: denk aan een activiteit op evangeliegebied die je nog nooit gedaan hebt (of heel weinig doet). Neem jezelf voor om die activiteit een maand lang elke dag te doen. Je kunt klein beginnen omdat je zult merken dat het gemakkelijker is om kleine veranderingen in blijvende te veranderen. Als we iets willen doen wat

ons uit onze comfortzone haalt, moeten we wellicht meer geloof hebben en ons meer inspannen. Maar als we het doen, nodigen we de Heilige Geest uit om bij ons te zijn, en laten we zien dat we meer geloof in onze hemelse Vader hebben, en een verlangen om dichterbij Hem te komen. Hier zijn een paar ideeën om je op weg te helpen:

- Stel een doel om elke ochtend en avond te bidden. Probeer hardop te bidden.
- Sta 15 minuten eerder op en lees in de Schriften voordat je naar school gaat.
- Lees toespraken van de vorige algemene conferentie.
- Plaats een tekst uit het Boek van Mormon op sociale media.
- Luister naar lofzangen of kerkmuziek in plaats van de muziek waar je normaal naar luistert.

KINDEREN

Laat je fakkel feller branden

Lang geleden was er in Griekenland een wedloop waarbij de renners een brandende fakkel droegen. Wie de hele wedstrijd met de brandende fakkel uitrende, was de winnaar.

President Uchtdorf zegt dat het leven net als een wedstrijd is. De fakkel die we vasthouden, is het licht van Christus. Als we meer op Christus proberen te lijken, gaat onze fakkel feller branden.

Glimlachen of iets tegen iemand zeggen die er eenzaam uitziet

Boos op iemand blijven

Goed voor je lichaam zorgen

Je broer of zus plagen

De profeet gehoorzamen

De moed opgeven als je iets verkeerd doet.

Iemand helpen

Kleur de cirkels in van de dingen die deze jongen kan doen om op Jezus te lijken en zijn fakkel feller te laten branden.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te bepalen wat u het beste kunt bespreken. Hoe zal uw begrip van de goddelijke eigenschappen van de Heiland uw geloof in Hem vergroten en hoe is het hen over wie u door huisbezoek waakt tot zegen? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: vervuld met naastenliefde

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over de goddelijke eigenschappen van de Heiland.

In de Gids bij de Schriften wordt naastenliefde gedefinieerd als ‘de hoogste, edelste, sterkste soort liefde’ (‘Naastenliefde’). Naastenliefde is de reine liefde van Jezus Christus. Als we meer over Jezus Christus leren en proberen op Hem te lijken, gaan we zijn reine liefde in het dagelijks leven voelen. Dan krijgen we het verlangen om net als Hij anderen lief te hebben en te dienen. ‘Naastenliefde betekent geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld’, heeft president Thomas S. Monson gezegd. ‘Of de neiging weerstaan om snel beledigd te raken. Het betekent zwakheden en tekortkomingen aanvaarden. Het betekent mensen aanvaarden zoals ze werkelijk zijn. Het betekent het fysieke uiterlijk over het hoofd zien en zich concentreren op eigenschappen die door de tand des tijds niet

verbleken. Het betekent de neiging weerstaan om anderen in vakjes te stoppen.’¹

In het Boek van Mormon staat deze grote waarheid: ‘Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat gij zonen [en dochters] van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is’ (Moroni 7:48).

Aanvullende Schriftteksten

Johannes 13:34–35; 1 Korinthe 13:1–13; 1 Nephi 11:21–23; Ether 12:33–34

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘De liefde vergaat nimmermeer’, *Liahona*, november 2010, 124.
2. Zie *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), 119–120.
3. Zie *Dochters in mijn koninkrijk*, 87.

Geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

Een zuster die net haar man had verloren, was dankbaar voor haar huisbezoeksters die met haar treurden en haar troostten. Ze schreef: ‘Ik had vreselijk veel behoefte aan iemand bij wie ik mijn nood kon klagen; iemand die naar mij wilde luisteren. [...] En ze luisterden. Ze troostten me. Ze huilden met me. En ze pakten me vast [en] trokken mij uit de diepe wanhoop en neerslachtigheid van die eerste eenzame maanden.’

‘Een andere vrouw somde de gevoelens op die ze had toen een huisbezoekster haar ware naastenliefde betoonde: “Ik wist dat ik meer was dan slechts een vinkje op haar huisbezoeklijst. Ik wist dat ze echt om mij gaf.”’²

Overal ter wereld zijn er heiligen der laatste dagen die, net als deze zusters, kunnen getuigen van de waarheid van dit citaat van president Boyd K. Packer (1924–2015), president van het Quorum der Twaalf Apostelen: ‘Wat is het een troost om te weten dat, waarheen [een gezin] ook gaat, er een kerkgezin op hen wacht. Vanaf de dag dat zij aankomen, hoort hij bij een priesterschapsquorum en zij bij de zustershulpvereniging.’³

Ter overweging

In welke opzichten is Christus ons volmaakte voorbeeld van naastenliefde?

DEED IK WEL GENOEG?

Brooke Barton

Door een les over verloren schapen ging ik begrijpen hoe ik mijn roeping het beste kon vervullen.

Ik was 23 toen ik in onze wijk voor gehuwde studenten als ZHV-presidente werd geroepen. Ik herinner me hoe incapabel ik mij voelde, terwijl ik tegelijkertijd heel erg mijn best wilde doen. Ik was enthousiast om te dienen, maar twijfelde aan mijn vermogen om een goed leidster te zijn.

Na enkele maanden als ZHV-presidente, had ik het gevoel dat ik niet genoeg deed. Ik wilde echt een band met de zusters hebben, en afgestemd zijn op hun behoeften, maar ik had het gevoel dat ik tekortschoot.

Ik sprak met mijn bisschop en uitte mijn twijfels. Ik legde uit dat ik de zusters niet zo goed kon bereiken als ik wilde. Ik beschreef dat ik wenste dat er vijf van mij waren om de functie uit te voeren zoals ik vond dat het moest. Ik probeerde mijn gevoelens luchtig en met een vleugje humor te uiten, maar al snel sprongen de tranen van ontmoediging mij in de ogen. De bisschop glimlachte en gaf het beste leiderschapsadvies dat ik ooit heb gekregen.

‘Ken je het verhaal van de herder die een schaap van zijn kudde kwijtraakte en “de negenennegentig” achterlaat om het te vinden?’ vroeg hij (zie Lukas 15:4–7). Ik knikte.

‘Er schuilt veel wijsheid in die gelijkenis’, vervolgde hij. ‘De herder wist dat de negenennegentig veilig zouden zijn als hij ze achterliet om dat ene verloren schaap te zoeken.’

Toen gaf mijn bisschop mij het volgende advies:

‘Weet je, de negenennegentig kunnen prima op elkaar passen tijdens je afwezigheid. Ze beuren elkaar op en houden het goed uit. Ik stel voor dat je je concentreert op de schapen die verloren lijken. De rest redt zich wel.’

Ik voelde dat wat hij me had verteld waar was, en dat ik me niet over de hele kudde tegelijk druk hoefde te maken. Het was mijn doel om de verloren schapen te vinden en die uit te nodigen om terug in de kudde te komen. Op die manier konden de doeleinden van onze hemelse Vader vervuld worden en kon ik een werktuig in zijn handen zijn.

Toen ik de raad van de bisschop opvolgde, begreep ik beter hoe de Heer wilde dat ik in zijn koninkrijk diende. Ik ervoer ook geestelijke vervulling, wat mij in mijn roeping sterkte omdat ik de Heer diende zoals mij was opgedragen. Mijn bisschop had mij door de macht van de Heilige Geest een grote gave van begrip en inzicht gegeven.

Ik getuig dat als we bidden en onze priesterschapsleiders om inspiratie vragen, zij geïnspireerd zullen worden om ons te laten zien hoe wij recht-schapen leiding kunnen geven. ■

De auteur woont in Utah (VS).

POMPOENEN OF MELOENEN?

Rachel Cox

*Soms is er geen verkeerde keuze.
Er is gewoon een keuze.*

Mijn vader was erg verbaasd toen hij zag dat de pompoenzaadjes die hij vorig jaar had gezaaid, hadden besloten om deze zomer in het midden van het meloenenperk te ontspruiten. Het ging vrij goed met de meloenen — maar ook met de pompoenen. Zo goed zelfs dat mijn vader in de verleiding kwam om de pompoenplanten door te laten groeien. Maar hij wist dat als hij dat deed, de pompoenen de groei van de meloenen zouden beperken.

Hij moest dus een beslissing nemen. Hij kon de pompoenplanten verwijderen zodat de meloenen een betere kans hadden om te groeien, of hij kon de pompoenplanten laten groeien en mogelijk zien dat ze de meloenplanten zouden verdringen, waardoor geen van beide een goede oogst zou opleveren. Pompoenen of meloenen? Het was een keuze tussen twee goede opties.

Mijn vader besloot om de pompoenplanten weg te halen. Ze waren niet alleen laat met ontspruiten, maar hij besloot ook dat hij liever de *geplande* meloenen had dan de verrassende pompoenen.

Door die ervaring ging ik nadenken over de beslissingen die wij nemen, vooral met betrekking tot onze relatie met anderen. Als we tussen twee goede

dingen moeten kiezen — thuis, met betrekking tot onze vrienden, ons werk of iemand die we daten of trouwen — is het soms moeilijk om de juiste of beste beslissing te nemen, vooral als we verkeerde keuzes willen voorkomen. Angst om de verkeerde beslissing te nemen kan ons soms verlammen, en die angst kan ons ervan weerhouden om in geloof voorwaarts te gaan. Maar de waarheid is dat er soms geen *verkeerde* keuze is. Er is gewoon een keuze. In het geval van mijn vader besloot hij te kiezen voor datgene waar hij de meeste *waarde* aan hechtte. Hij vond het niet leuk om de pompoenen weg te halen, maar hij wist dat hij spijt zou krijgen van de schade die de pompoenen later voor de meloenen tot gevolg zouden hebben.

In het dagelijkse leven zijn sommige beslissingen niet zo belangrijk.

Het maakt niet uit wat we voor ontbijt eten. Het maakt niet uit wat voor kleur jurk we vandaag dragen. Als we tussen twee goede dingen moeten kiezen, kunnen we doen wat mijn vader deed en ons afvragen: ‘Waar hecht ik de meeste waarde aan?’ Neem dan een beslissing en ga voorwaarts in geloof. Vertrouw erop dat de Heer ons zal waarschuwen als we het toch bij het verkeerde eind hebben.

Maar sommige beslissingen zijn *wél heel* belangrijk. President Thomas S. Monson heeft ooit gezegd: ‘We worden voortdurend geconfronteerd met keuzes. Om verstandige keuzes te doen, hebben we moed nodig — de moed om “nee” te zeggen, de moed om “ja” te zeggen. Beslissingen *bepalen* onze bestemming.’ (‘De drie aspecten van keuzes’, *Liahona*, november 2010, 68.) Als we dergelijke beslissingen moeten nemen, kunnen we ons het best afvragen: ‘Waar zou de *Heiland* meer waarde aan hechten?’ Als we het antwoord op die vraag weten, hoeven we alleen nog maar onze normen in overeenstemming te brengen met de zijne en die keuze dan in praktijk te brengen. Dan zal het altijd de juiste keuze zijn. ■

De auteur woont in Utah (VS).

JOSEPH • DE ziener

Dit historische verslag verduidelijkt hoe Joseph Smith zijn rol als ziener vervulde en het Boek van Mormon vertaalde.

Richard E. Turley jr., assistent-kerkhistoricus en -archivaris
Robin S. Jensen en Mark Ashurst-McGee, afdeling kerkgeschiedenis

Op 6 april 1830, de dag dat Joseph Smith de Kerk van Christus stichtte (later De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen genoemd),¹ las hij aan de aanwezigen de tekst van een openbaring voor. De stem van God verklaarde in die tekst: 'Zie, er zal onder u een verslag worden bijgehouden; en daarin zult gij [Joseph Smith] ziener worden genoemd' (LV 21:1).

De zichtbaarste indicatie van Joseph Smiths rol als ziener in de pas opgerichte kerk was het Boek van Mormon dat, zoals hij herhaaldelijk uitlegde, 'door de gave en macht van God' was vertaald.² Velen die Joseph goed kenden in het jaar voorafgaand aan de oprichting van de kerk hadden gezien hoe het Boek van Mormon tot stand was gekomen, en hadden enig begrip van wat het woord *ziener* betekende.

Betekenis van de term *ziener*

Wat betekende de term *ziener* voor de jonge profeet en zijn tijdgenoten? Joseph was opgegroeid in een gezin waar men samen in de Bijbel las, en daarin wordt het woord ziener herhaaldelijk gebruikt. In 1 Samuel, bijvoorbeeld, legt de auteur uit: 'Vroeger zei iedereen in Israël het volgende als hij God ging raadplegen: Kom, laten wij naar de ziener gaan. Want wat vandaag de dag een profeet genoemd wordt, werd vroeger een ziener genoemd' (1 Samuel 9:9).

De Bijbel noemt ook mensen die geestelijke manifestaties ontvingen door middel van fysieke voorwerpen zoals een staf,³ een koperen slang op een stok (die een wijd en zijd gebruikt symbool voor medici werd),⁴ een efod (onderdeel van de priesterskleding, met twee edelstenen)⁵ en de Urim en Tummim.⁶

Joseph woonde gedurende een deel van de vertaling van het Boek van Mormon met zijn echtgenote, Emma Hale Smith, in het gelijkvloerse deel van deze woning. De uitbouw met een extra verdieping aan de rechterkant van de woning is later toegevoegd.

Joseph Smith was gedurende zijn leven voor de leden, en sinds zijn dood voor miljoenen anderen, een profeet, ziener en openbaarder.

‘Zien’ en ‘zieners’ waren bekende begrippen in de Amerikaanse en de familiale cultuur waarin Joseph Smith opgroeide. In het begin van de negentiende eeuw geloofden sommige mensen — die groot waren gebracht met de taal van de Bijbel en een mengeling van Anglo-Europese culturen die Noord-Amerika te danken had aan de immigranten — dat het voor sommigen met een bepaalde gave mogelijk was te ‘zien’, of geestelijke manifestaties te ontvangen, door middel van stoffelijke voorwerpen, zoals zienersstenen.⁷

De jonge Joseph Smith aanvaardde die volkstradities uit zijn tijd, waaronder het idee dat zienersstenen te gebruiken zijn om kwijtgeraakte of verborgen voorwerpen te zien. Daar in de Bijbel staat dat God in de oudheid stoffelijke voorwerpen gebruikte om het geloof van de mensen te versterken of om geestelijk mee te communiceren, namen Joseph en anderen aan dat dit in hun tijd ook mogelijk was. Joseph Smith sr. en Lucy Mack Smith, de ouders van Joseph, bevestigden dat de familie geloof hechtte aan deze cultuur en dit specifieke gebruik van voorwerpen. Voordat hij in het najaar van 1827 naar Pennsylvania verhuisde, kwamen de dorpelingen in Palmyra en Manchester, in de staat New York, dan ook bij Joseph als ze iets kwijt waren.⁸

Voor wie niet begrijpen hoe de negentiende-eeuwse mensen in Josephs omgeving hun godsdienst beleefden, zijn zienersstenen misschien vreemd, en wetenschappers hebben dan ook veel gediscussieerd over deze periode in zijn leven. Deels als gevolg van de Verlichting, een periode waarin meer waarde aan de wetenschap en de waarneembare wereld werd gehecht dan aan geestelijke zaken, vonden velen in de tijd van Joseph dat het gebruik van stoffelijke voorwerpen zoals een steen of een staf bijgelovig was, of voor godsdienstige doeleinden ongepast was.

Toen Joseph jaren later zijn opmerkelijke verhaal vertelde, legde hij de nadruk op zijn visioenen en andere

geestelijke ervaringen.⁹ Daarentegen concentreerden sommige mensen die hij uit zijn jeugd kende zich op het feit dat hij als jongen zienersstenen gebruikte, omdat zij zijn reputatie wilde beschadigen in een samenleving die dergelijke praktijken steeds meer van de hand wees. Joseph en andere leden uit de begintijd van de kerk besloten zich in hun zendingswerk niet op de invloed van de volkstradities te concentreren, daar veel potentiële bekeerlingen in de periode van de Verlichting een verandering ondergingen wat hun begrip van godsdienst betrof. Joseph bleef echter, in openbaringen die inmiddels gecanoniseerd zijn, onderwijzen dat zienersstenen en ander zienersgerei, en de vaardigheid om ermee te werken, belangrijke en heilige gaven Gods waren.¹⁰

Hulpmiddelen bij de vertaling van het Boek van Mormon

Er komen ook zienersstenen voor in historische beschrijvingen van de manier waarop Joseph Smith het Boek van Mormon vertaalde. Josephs officiële geschiedenis, waarmee in 1838 werd begonnen, beschrijft het bezoek van een engel die zich voorstelde als Moroni. Die vertelde hem over gouden platen die in een nabijgelegen heuvel begraven waren. Joseph vertelt dat er tijdens zijn gesprek met de engel een ‘visioen aan mijn geest [werd] geopend’ dat zo duidelijk was dat hij ‘de plek herkende’ toen hij die later zelf zag (Geschiedenis van Joseph Smith 1:42).

In de geschiedenis die Joseph in 1838 opstelde, waarschuwt Moroni hem ‘dat Satan zou trachten mij ertoe te verleiden (gezien de armelijke omstandigheden van het gezin van mijn vader) om de platen te verkrijgen met het doel rijk te worden.’ De engel verbood dit, vertelt Joseph, en zei dat hij ‘geen ander doel voor ogen’ mocht hebben dan Gods koninkrijk op te bouwen, ‘anders zou ik ze niet kunnen verkrijgen’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:46).

In zijn eerdere geschiedenis uit 1832 legt Joseph uit: 'Ik [...] wilde de platen verkrijgen om rijk te worden en hield me niet aan het gebod dat mijn oog uitsluitend op de heerlijkheid Gods gericht moest zijn.'¹¹ Als gevolg daarvan moest hij vier jaar lang jaarlijks naar de heuvel terugkeren tot hij klaar was om de platen te ontvangen (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:53–54).

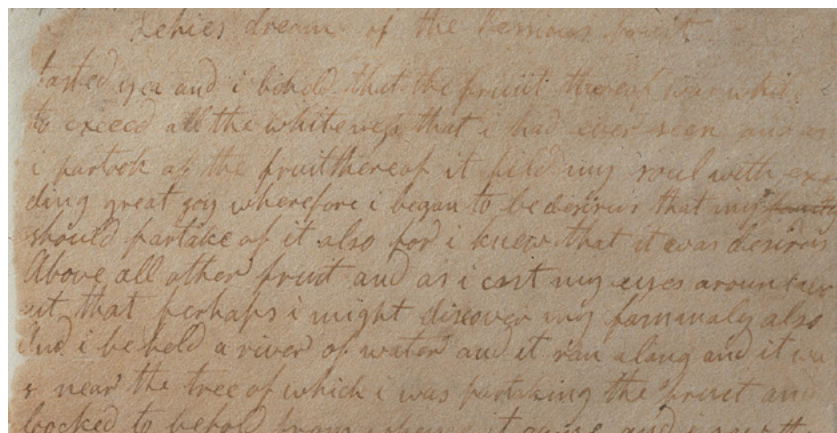
Joseph vertelde dat hij, toen hij in 1827 uiteindelijk de platen van Moroni kreeg, ook twee stenen ontving om ze mee te vertalen. Hijzelf, en enkele goede kennissen, hebben een beschrijving nagelaten van deze stenen: wit en helder in voorkomen, in zilveren bogen of randen gezet, net als een hedendaagse bril, en verbonden met een grote borstplaat.¹² Volgens de beschrijving zou dit zienersgerei omvangrijk zijn geweest. De moeder van Joseph Smith zei dat hij voor het gemak de stenen voor gebruik van de borstplaat afhaalde.¹³

In het Boek van Mormon worden deze stenen 'uitleggers' genoemd, en er wordt uitgelegd dat ze 'vanaf het begin bereid en van geslacht op geslacht doorgegeven [waren] met het doel talen uit te leggen', en dat ze 'door de hand des Heren [waren] behouden' (Mosiah 28:14–15, 20).

In het boek staat ook dat de Heer de broeder van Jared 'twee stenen' gaf met de belofte dat ze toekomstige generaties zouden helpen om zijn woorden te verkrijgen. De Heer instrueerde hem als volgt: 'Schrijf deze dingen op en verzegel ze; en in de door Mij bestemde tijd zal Ik ze aan de mensenkinderen tonen.' De Heer legt uit 'dat deze stenen voor de ogen der mensen die dingen die gij zult opschrijven groot zullen maken' (Ether 3:24, 27).

Tegen de tijd dat Joseph Smith halverwege 1829 klaar was met het dicteren van de vertaling van het Boek van Mormon aan zijn schrijvers, was de betekenis van het begrip *ziener*

nader verduidelijkt in de tekst. In het Boek van Mormon staat een profetie, toegeschreven aan Jozef van Egypte, volgens welke een van zijn nakomelingen — duidelijk Joseph Smith — 'een uitgelezen ziener' zou zijn, die andere nakomelingen 'bekend [zou] maken met de

MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KENEGESCHIEDENIS,
FOTO VOOR DUIDELIJKHEID UITVERGROOT

verbonden' die God met hun voorvaders had gesloten (2 Nephi 3:6, 7).

In een ander verslag in het Boek van Mormon geeft Alma de jonge de uitleggers aan zijn zoon Helaman. 'Gij [moet] deze uitleggers [...] bewaren', zegt Alma tegen hem, sprekend over de twee stenen in zilveren bogen. Maar Alma haalt ook een profetie aan die over één enkele steen lijkt te gaan: 'En de Heer zeide: Ik zal voor mijn dienstknecht Gazelem een steen bereiden, die in de duisternis zal schijnen als een licht' (Alma 37:21, 23).

Opmerkenswaard is dat deze profetie, hoewel gegeven in de context van 'uitleggers' (meervoud), een toekomstige diensknacht noemt die 'een steen' (enkelvoud) krijgt, die in de duisternis zal schijnen als een licht.¹⁴ De heiligen der laatste dagen uit die tijd geloofden dat Joseph Smith de dienstknecht in die profetie is.¹⁵

In feite blijkt uit aanwijzingen in de geschiedenis dat Joseph Smith naast de twee zienerstenen die 'uitleggers' werden

Detail van een pagina uit het oorspronkelijke manuscript van het Boek van Mormon, waarop het vertrek van Lehi's gezin wordt beschreven, in wat nu 1 Nephi 2 is. Joseph Smith dicteerde het Boek van Mormon aan diverse schrijvers, onder wie Oliver Cowdery, die dit fragment heeft opgeschreven.

DE ENGEL MORONI VERSTREKT DE PLATEN AAN JOSEPH SMITH, C. C. A. CHRISTENSEN

In de loop van de kerkgeschiedenis hebben leden getracht de begintijd met Joseph Smith en zijn vondst en vertaling van de gouden platen te begrijpen. Dit kunstwerk van C. C. A. Christensen uit 1886 geeft weer hoe Joseph Smith de platen van de engel Moroni ontvangt.

genoemd ten minste nog één andere zienersteen gebruikte bij de vertaling van het Boek van Mormon, en dat hij die vaak in een hoed legde om geen last te hebben van het licht. Volgens tijdgenoten van Joseph deed hij dit om de woorden op de steen beter te kunnen zien.¹⁶

In 1838 begonnen Joseph en de zijnen alle stenen die gebruikt werden om goddelijke openbaringen te ontvangen de bijbelse aanduiding 'Urim en Tummim' te geven, inclusief zowel de Nephitische uitleggers als de enkelvoudige zienersteen.¹⁷ Deze onnauwkeurige terminologie heeft het moeilijk gemaakt om na te gaan welke methode Joseph Smith precies voor de vertaling van het Boek van Mormon gebruikte. Volgens Martin Harris gebruikte Joseph bij de vertaling van het Boek van Mormon naast de uitleggers voor het gemak ook een van zijn zienerstenen. Informatie uit andere bronnen ondersteunt de conclusie dat Joseph niet voortdurend dezelfde vertaalinstrumenten gebruikte.¹⁸

Na de publicatie van het Boek van Mormon

Na de publicatie van het Boek van Mormon in maart 1830 begon Joseph Smith met zijn schrijvers aan een werk dat nu de Bijbelvertaling van Joseph Smith heet — een profetische herziening van de Engelse King Jamesvertaling van de Bijbel.¹⁹ Volgens het verslag van Joseph Smith kon hij de Nephitische uitleggers niet voor dit vertaalproject gebruiken omdat hij ze niet meer had.

In de Geschiedenis van Joseph Smith staat over de platen en uitleggers: 'Dankzij Gods wijsheid bleven ze veilig in mijn handen, totdat ik ermee had volbracht wat er van mijn hand was verlangd. Toen de boodschapper ze volgens afspraak kwam ophalen, droeg ik ze aan hem over; en hij heeft ze tot op heden [...] onder zijn hoede' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:60).

President Brigham Young (1801–1877) heeft uitgelegd: 'Joseph voegde na de vertaling de Urim en Tummim weer bij de platen.'²⁰

Joseph had andere zienerstenen, maar volgens ouderling Orson Pratt (1811–1881), lid van het Quorum van de Twaalf Apostelen en later kerkhistoricus, had Joseph ook vooruitgang gemaakt in zijn begrip van geestelijke zaken. Bij een bijeenkomst op 28 juni 1874 die president Brigham Young en veel andere algemene autoriteiten bijwoonden, zei ouderling Pratt tegen de aanwezigen dat hij 'vaak aanwezig' was geweest toen Joseph Smith het Nieuwe Testament vertaalde. Daar hij hem geen uitleggers zag gebruiken bij het vertalen, vroeg hij zich af waarom Joseph 'de Urim en Tummim niet gebruikte, zoals hij had gedaan bij de vertaling van het Boek van Mormon.'

Toen ouderling Pratt toekeek terwijl de profeet vertaalde, 'keek Joseph op alsof hij zijn gedachten had gelezen, en legde uit dat de Heer hem de Urim en Tummim had gegeven toen hij nog geen ervaring had met de geest van inspiratie. Maar nu hij zoveel vooruitgang had gemaakt dat hij de werking van de Geest begreep, had hij dat instrument niet meer nodig.'²¹

Brigham Young uitte tegen een ander publiek zijn gedachten over het ontvangen van een zienersteen. 'Ik weet niet of ik er eigenlijk ooit een had willen hebben' peinsde hij.²² Brigham zei dat zienerstenen, voor zover hij het begreep, niet onmisbaar waren voor een ziener.

Op 25 oktober 1831 woonde Joseph Smith een conferentie bij in Orange (Ohio, VS). Tijdens de conferentie zei zijn broer Hyrum dat hij het 'het beste vond dat de informatie over het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon door Joseph zelf aan de aanwezige ouderlingen werd verstrekt, zodat zij dit voor zichzelf konden weten.' Volgens de notulen van de vergadering zei Joseph dat 'het niet de bedoeling was om de wereld alle details rond het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon te vertellen' en 'dat het niet gepast was dat hij

FOTO CIRCA 1866, MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KERKGESCHIEDENIS

Phineas Young, in het midden tussen de gebroeders Young, met links Brigham Young, kreeg van Oliver Cowdery een zieniersteen die bij de vertaling van het Boek van Mormon was gebruikt, en gaf deze aan zijn broer Brigham.

FOTO WELDEN C. ANDERSEN EN RICHARD E. TURLEY JR.

De hier afgebeelde steen wordt al heel lang in verband gebracht met Joseph Smith en de vertaling van het Boek van Mormon. De steen die Joseph Smith bij de vertaling van het Boek van Mormon gebruikte wordt vaak een ovale chocoladekleurige steen genoemd. Die steen werd van Joseph Smith aan Oliver Cowdery gegeven, en vervolgens via Brigham Young en anderen aan de kerk.

WAT IS ER MET DE ZIENERSTEEN GEBEURD?

Volgens de Geschiedenis van Joseph Smith heeft hij de Urim en Tummim, ofwel de Nephitische 'uitleggers', aan de engel teruggegeven. Maar wat is er van de andere zieniersteen geworden die Joseph bij de vertaling van het Boek van Mormon gebruikte?

David Whitmer heeft geschreven dat 'Joseph na de voltooiing van de vertaling van het Boek van Mormon vroeg in het voorjaar van 1830, vóór 6 april, de steen aan Oliver Cowdery gaf, en tegen mij en de anderen zei dat hij er klaar mee was, dat hij de steen niet meer gebruikte.'¹

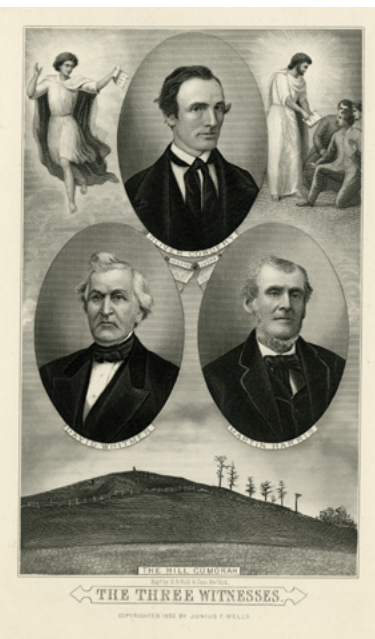
Oliver, die tot zijn herdoop in 1848 tien jaar geen lid van de kerk was, wilde naar het westen trekken om zich bij de heiligen in Utah te voegen, maar hij overleed in 1850 te Richmond (Missouri, VS) voordat hij de reis kon ondernemen.² Phineas Young, die ertoe had bijgedragen dat Oliver Cowdery weer bij de kerk kwam, kreeg de zieniersteen van Oliver's weduwe, de zus van David Whiter, Elizabeth Ann Whitmer Cowdery. Phineas gaf de steen op zijn beurt aan zijn broer, Brigham Young.³

'Ik heb Josephs eerste zieniersteen, die ik van Oliver [Cowdery] heb gekregen,' gaf president Young in 1853 toe. Er waren er nog meer. 'Joseph had er drie, die Emma heeft', voegde hij er aan toe, 'twee kleine en één grote.'⁴ Twee jaar later vertelde Brigham Young een groep bijeenvergaderde kerkleiders dat 'Oliver me de eerste zieniersteen van Joseph heeft gestuurd. Oliver heeft die altijd gehouden, tot hij aan mij werd gestuurd.'⁵

Na de dood van Brigham Young erfde een van zijn echtgenotes, Zina D.H. Young, die later de derde algemeen ZHV-presidente werd, een chocoladekleurige zieniersteen uit zijn nalatenschap die overeenkwam met beschrijvingen van de steen die Joseph had gebruikt bij de vertaling van het Boek van Mormon. Ze schonk de steen aan de kerk.⁶ Sindsdien hebben diverse opeenvolgende kerkleiders bevestigd dat de kerk de zieniersteen in haar bezit heeft.⁷

NOTEN

1. David Whitmer, *An Address to All Believers in Christ* (1887), 32.
2. Zie voor meer informatie over Oliver Cowdery's terugkeer naar de kerk voor zijn overlijden, Scott F. Faulring, 'The Return of Oliver Cowdery', in John W. Welch en Larry E. Morris, red., *Oliver Cowdery: Scribe, Elder, Witness* (2006), 321–362.
3. Zie notulen, 30 september 1855, bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City; 'David Whitmer', *The Historical Record*, oktober 1888, 623; Maria L. Cowdery Johnson aan David Whitmer, 24 januari 1887, Community of Christ Library-Archives, Independence (Missouri, VS); en dagboek Franklin D. Richards, 9 maart 1882, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
4. Notulen, 17 april 1853, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
5. Notulen, 30 september 1855, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
6. Zie Zina Young aan Franklin D. Richards, 31 juli 1896, in *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 31 juli 1896, 4, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
7. Zie B.H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 6:230–231; Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, verz. Bruce R. McConkie, 3 delen (1954–1956), 3:225; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2e ed. (1966), 818–819.

MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KERKGESCHIEDENIS

In 1883 publiceerde de kerk in haar tijdschrift *The Contributor* een artikel over de drie getuigen van het Boek van Mormon. De heiligen der laatste dagen hebben altijd ingezien dat elk van hen een cruciale rol heeft gespeeld met hun hulp aan Joseph Smith bij de vertaling en publicatie van het Boek van Mormon.

deze dingen vertelde'.²³ Nu hij in zijn rol als ziener gegroeid was en tot de overtuiging was gekomen dat zienerstenen niet van onmisbaar belang waren voor openbaring, was hij misschien wel bezorgd dat de mensen zich teveel zouden concentreren op de wijze waarop het boek tot stand was gekomen en te weinig op het boek zelf.

De belangrijkste opmerking die Joseph Smith over de vertaling van het Boek van Mormon maakte, was dat hij het 'door de gave en macht van God' had gedaan.²⁴ Het boek zelf, zei hij tegen kerkleiders, was 'het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst', en als de lezers de leringen erin zouden gehoorzamen, zouden ze 'dichter bij God kom[en] dan door welk ander boek ook.'²⁵ ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 115.
2. Voorwoord bij het Boek van Mormon, ca. augustus 1829, in *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, deel 1 van de serie *Documents of The Joseph Smith Papers* (2013), 93. Zie ook 'Het getuigenis van drie getuigen', Boek van Mormon.
3. Zie Exodus 4:1–5, 17, 20–21; 7:8–21; 8:16–19; 9:22–26; 10:12–15; 14:15–18; 17:1–13; Numeri 17:1–10; 20:7–11; Hebreëen 9:4.
4. Zie Numeri 21:7–9; Johannes 3:14–15.
5. Zie Exodus 28:12; 35:9, 27; 1 Samuël 23:9–12; 30:7–8.
6. Zie Exodus 28:30; Leviticus 8:8; Numeri 27:21; Deuteronomium 33:8; 1 Samuël 28:6; Ezra 2:63; Nehemia 7:65.
7. Zie voor meer informatie over deze negentiende-eeuwse godsdienstcultuur *Journals, Volume 1: 1832–1839*, deel 1 uit de serie *Journals van The Joseph Smith Papers* (2008), XIX; en *Revelations and Translations, Volume 3: Printer's Manuscript of the Book of Mormon*, deel 3 uit de serie *Revelations and Translations van The Joseph Smith Papers* (2015), XV–XVI; Dallin H. Oaks, 'Recent Events Involving Church History and Forged Documents', *Ensign*, oktober 1987, 68–69.
8. Zie de verklaring van Joseph Smith sr., aangehaald in Francis W. Kirkham, *A New Witness for Christ in America: The Book of Mormon*, deel 2 (1959), 366; zie ook Lucy Mack Smith, 'Lucy Mack Smith, History, 1844–1845', boek 3, pagina 10, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845. Martin Harris herinnerde zich dat hij Josephs vaardigheid beproefde door hem een speld in een hooiberg te laten opzoeken (zie 'Mormonism—No. II', *Tiffany's Monthly*, juli 1859, 164).
9. Zie bijvoorbeeld de Geschiedenis van Joseph Smith in de Parel van grote waarde.
10. Zie Leer en Verbonden 130:10–11. Zie ook de eerste formulering van wat nu Leer en Verbonden 8 is, gericht tot Oliver Cowdery die Joseph Smith wilde helpen met de vertaling van het Boek van Mormon (openbaring, april 1829–B, in *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, 44–47).
11. Joseph Smith, 'History, ca. Summer 1832', in *Histories, Volume 1: 1832–1844*, deel 1 van de serie *Histories van The Joseph Smith Papers* (2012), 14.
12. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:35; Joseph Smith, 'Church History', in *Histories, Volume 1: 1832–1844*, 495; Martin Harris, in 'Mormonism—No. II', 165–166; 'Lucy Mack Smith, History, 1844–1845', boek 5, pagina 7–8, josephsmithpapers.org.
13. Zie bijvoorbeeld 'Lucy Mack Smith, History, 1844–1845', boek 5, josephsmithpapers.org.
14. Het is begrijpelijk dat dit commentatoren bevreemd heeft. Zie bijvoorbeeld Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2e editie (1966), 307–308; Joseph Fielding McConkie en Robert L. Millet, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon*, 4 delen (1987–1992), 3:278; en Matthew B. Brown, *All Things Restored: Confirming the Authenticity of LDS Beliefs* (2000), 62.
15. Zie William W. Phelps, Funeral Sermon of Joseph and Hyrum Smith, bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City; Orson Pratt, 'Explanation of Substituted Names in the Covenants', *The Seer*, maart 1854, 229; William W. Phelps, brief aan Brigham Young, 10 april 1854, in Brigham Young, Office Files, 1832–1878, bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City (Utah, VS); *Revelations and Translations, Volume 2: Published Revelations*, deel 2 uit de serie *Revelations and Translations van The Joseph Smith Papers* (2011), 708–709.
16. Voor meer informatie over de vertaling, zie 'Book of Mormon Translation' op lds.org/topics/book-of-mormon-translation. Zie ook Russell M. Nelson, 'A Treasured Testament', *Ensign*, juli 1993, 61–65; Neal A. Maxwell, 'By the Gift and Power of God', *Ensign*, januari 1997, 36–41.
17. Wilford Woodruff noemde bijvoorbeeld een zienersteen die hij in Nauvoo zag een Urim en Tumim (dagboek Wilford Woodruff, 27 december 1841, bibliotheek voor kerkgeschiedenis). Zie ook *Revelations and Translations, Volume 3: Printer's Manuscript of the Book of Mormon*, XIX.
18. Zie ook *Revelations and Translations, Volume 3: Printer's Manuscript of the Book of Mormon*, XVIII–XIX.
19. Voor een korte samenvatting van het begin van dit werk, zie *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, 150–152.
20. Notulen, 17 april 1853, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
21. "'Two Days' Meeting at Brigham City, June 27 and 28, 1874", *Millennial Star*, 11 augustus 1874, 498–499.
22. Notulen, 30 september 1855, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
23. Notulen, 25–26 oktober 1831, in *Documents, Volume 2: July 1831–January 1833*, deel 2 van de serie *Documents van The Joseph Smith Papers* (2013), 84.
24. Voorwoord bij het Boek van Mormon, ca. augustus 1829, in *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, 93. Zie ook het 'Getuigenis der drie getuigen', Boek van Mormon.
25. Joseph Smith, in dagboek Wilford Woodruff, 28 november 1841, bibliotheek voor kerkgeschiedenis; of inleiding tot het Boek van Mormon.

ILLUSTRATIES VAN DE VERTAALPROCEDURE

In de loop der jaren hebben diverse kunstenaars geprobeerd de vertaling van het Boek van Mormon af te beelden, met de personen en voorwerpen die in diverse situaties een rol hebben gespeeld. Elke interpretatie door een kunstenaar is gebaseerd op diens eigen mening, onderzoek en verbeelding, soms aangevuld met informatie en suggesties van anderen. Hier volgen enkele taferelen zoals die in de loop der jaren zijn gecreëerd.

Artistieke weergave van Joseph Smith die de platen bestudeert. Joseph herinnerde zich dat hij 'een aanzienlijk aantal' tekens van de platen natekende. Toen hij die 'met behulp van de Urim en Tummim' had vertaald, nam Martin Harris de tekens mee naar Charles Anthon en andere geleerden voor een bevestiging dat de vertaling juist was (Geschiedenis van Joseph Smith 1:62–64).

JOSEPH SMITH VERTAALT HET BOEK VAN MORMON. DEL PARSON

Artistieke weergave van Joseph Smith en Oliver Cowdery die aan de vertaling van het Boek van Mormon werken. In tegenstelling tot wat hier is afgebeeld, heeft Oliver Cowdery gezegd dat hij de platen niet zag tot na de voltooiing van de vertaling. Ooggetuigen hebben gemeld dat de platen tijdens het vertalen aan het oog onttrokken waren, bijvoorbeeld door afdekking met een linnen doek.

Artistieke weergave van Joseph die bij de vertaling de borstplaat met de daaraan bevestigde uitleggers of bril draagt, die later de Urim en Tummim genoemd werd.

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

DE VERTAALING VAN DE PLATEN. EARL JONES, MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KERKGESCHIEDENS

Artistieke weergave van Joseph Smith en een schrijver die tijdens de vertaling een deken tussen hen in hebben. Hoewel er in de meeste beschrijvingen van de vertaalprocedure geen deken wordt genoemd, is er blijkbaar in het begin een deken gebruikt om te voorkomen dat de schrijver de platen, de bril of de borstplaat zou zien. Tijdens het latere stadium van de vertaling is er misschien een deken gebruikt om de vertaler en de schrijver af te schermen van andere nieuwsgierigen.

Woorden OM ONZE wereld TE VERANDEREN

Norman C. Hill

President zendingsgebied Accra West (Ghana)

*Een districtsraad
in Ghana laat
zien hoe geza-
menlijk overleg
en het gebruik
van plaatse-
lijke middelen
kunnen leiden
tot persoon-
lijke groei en
naastenhulp.*

Zuster Vida Osei uit Ghana wilde Engels leren lezen en schrijven. Ze was een paar keer aan een cursus bij een plaatselijke onderwijsinstelling begonnen, maar ze was ontmoedigd geraakt en had er al na een paar weken de brui aan gegeven. Toen ze de bijeenkomsten van gemeente 2 bezocht, hoorde ze dat het district Asamankese zou beginnen met een alfabetiseringscursus in de Engelse taal. Ze besloot het erop te wagen en schreef zich in.

Ze kwam er al snel achter dat deze cursus anders was. Ze zou de cursus volgen met vriendinnen uit de kerk. De Schriften dienden tot studiemateriaal, dus zou ze tegelijk Engels en het evangelie leren.

Na de cursus twee maanden gevolgd te hebben, sprak Vida voor het eerst in haar leven een gebed in het Engels uit. En een maand later hield ze voor het eerst een toespraak in de avondmaalsdienst, gedeeltelijk in Twi, een Afrikaanse taal, en gedeeltelijk in het Engels. En nog een maand later begon ze in een oud notitieblok de opdrachten, kosten en prijzen voor haar werk als zelfstandig naaister op te schrijven. Ze maakte minder fouten met klanten, kreeg lagere prijzen van leveranciers, en verdiende meer dan ze in de voorgaande maand had gedaan.

‘Ik was te verlegen om met wildvreemden een alfabetiseringscursus te volgen’, zegt ze. ‘Maar toen de alfabetiseringscursus in een kerkgebouw met leden die ik kende werd gegeven, gaf dat me de moed om het weer te proberen. En nu kan ik de Schriften lezen en mijn bedrijfje verbeteren, omdat ik Engels kan lezen en schrijven.’

In subsaharisch Afrika kunnen veel mensen, vooral vrouwen, niet lezen en schrijven. Het analfabetisme is zo wijdverspreid dat een oud Afrikaanse gezegde luidt: ‘Als je iets geheim wilt houden, schrijf het dan in een boek.’ Onder mormoonse vrouwen, zoals Vida, neemt het analfabetisme af.

Deelnemers, familieleden en vrienden vieren feest op de diploma-uitreiking van de alfabetiseringscursus van het district.

Hindernissen overwinnen

Door de beperkte infrastructuur en het beperkte onderwijsaanbod in de meeste subsaharische landen zijn er niet zoveel mogelijkheden, vooral niet voor meisjes. Vanwege de hoge kosten van scholing en de minderheidsstatus van meisjes in de samenleving is leren lezen bijna niet haalbaar. In Ghana bijvoorbeeld spreekt naar schatting minder dan de helft van de vrouwen Engels, hoewel Engels de officiële taal is. Op het platteland van Ghana is twee derde van de vrouwen analfabeet.

‘De meeste vrouwen in onze steden en dorpen spreken geen Engels’, zegt Seth Oppong, president van het district Abomosu in het zendingsgebied Accra-West (Ghana). ‘Het Twi, een streektaal, is al eeuwenlang een gesproken taal. Pas recentelijk is er een alfabet voor het Twi ontwikkeld, dus er zijn ook niet veel mensen die het kunnen lezen.’

‘Zusters zijn van anderen — meestal hun man als ze getrouwd zijn of van vrienden als ze niet getrouwd zijn — afhankelijk voor begrip van de evangeliebeginselen en het kerkelijk beleid’, legt Georgina Amoaka, ZHV-presidente van het district, uit. ‘Velen willen graag dienen, maar ze kunnen de lesboeken en tijdschriften niet lezen, dus kunnen ze ook niet veel in de kerk doen.’

Raad van de raad

Aangezien vrouwen thuis of op de markt geen Engels spreken, is participatie in de kerk de belangrijkste reden om die taal te leren. Toch kunnen leden, zowel ervaren als nieuwe, op weerstand van hun familie rekenen als alfabetiseringsprogramma's ter sprake komen. De districtsraad besprak dit probleem. Daarna sprak president Oppong in elke gemeente tot de leidinggevendenden in priesterschap en hulporganisaties over een alfabetiseringsaanpak op districts-niveau. Hoewel alle vrouwen uit de gemeenschap konden meedoen, zou de cursus zich vooral op vrouwen in de kerk richten. In plaats van iedereen individueel uit te nodigen, wilde men liever dat ze in groepsverband meededen — ZHV- en jeugdwerkpresidiums woonden de cursus bijvoorbeeld gezamenlijk bij, zodat ze elkaar konden helpen.

Naar aanleiding van het overleg met de gemeenten besloot de districtsleiding de alfabetiseringscursus in elke gemeente op zondag én twee keer doordeweeks te geven. Wie een half jaar lang de cursus geregeld bijwoonde en het verplichte huiswerk maakte, kreeg aan het eind van de cursus een certificaat uitgereikt.

Middelen aangepast aan behoeften

‘Een van de uitdagingen was om mensen te leren lezen en schrijven die alleen een gesproken taal hebben’, zegt ouderling Jim Dalton, een oudere zendeling in het district. ‘Vanwege de lange traditie van het Twi als gesproken taal, weten de meeste mensen die het spreken niet hoe ze het moeten schrijven. Daarom begonnen we met leren schrijven.’

Ransford Darkwah, lid van de hoge raad in het district Abomosu, zorgde er samen met twee teruggekeerde zendingen, Francis Ansah en Cecelia Amankwah, voor dat er een plaatselijk geproduceerd lesboek werd gebruikt. De deelnemers kregen plaatjes te zien, waarna hun werd gevraagd op te schrijven wat ze zagen. Daardoor leerden ze niet alleen schrijven, maar leerden ze ook in het Engels te denken. Als ze de basisvaardigheden eenmaal onder de knie hadden, gingen ze verder met leermiddelen van een hoger niveau.

Vorbereiding en innovatie

Voordat de cursus van start ging, instrueerden alfabetiseringsdeskundigen de leerkrachten niet alleen in leermethoden, maar ook in praktische hygiëne en levensvaardigheden. Deze goede instructie ten spijt had niemand de hindernissen voorzien die de kop opstaken toen de cursus van start ging: de veelvuldige stroomstoringen in het gebied maakten avondlessen praktisch onmogelijk, geruchten dat vrijpostige mijnwerkers 's avonds de straten onveilig maakten, veroorzaakten angst, en af en toe waren de mensen met een sleutel van de kerk niet op tijd om de deur van het slot te draaien.

En weer werd in de districtsraad besproken wat daaraan gedaan kon worden. De gegeven raad leidde ertoe dat de

deelnemers in groepsverband naar het kerkgebouw gingen. Ze kregen zaklantaarns om veilig hun weg te kunnen vinden. De plaatselijke leiders gaven toestemming voor het gebruik van generatoren om 's avonds licht in de kerken te hebben. Verantwoordelijke leden die in de buurt van de kerken woonden, kregen sleutels, zodat ze op tijd de gebouwen konden openen.

Presentaties tijdens diploma-uitreiking

61 leden en onderzoekers schreven zich voor de cursus in; 43 van hen volgden alle lessen en deden al hun huiswerk. Hun werd gevraagd om op de diploma-uitreiking korte presentaties te geven.

‘Vóór de alfabetiseringscursus kon ik niet schrijven’, zegt Sandra Obeng Amoh uit de gemeente Sankubenase. Als mijn man voor zijn werk op reis was, hield ik nooit gezinsavond. Toen hij een paar weken geleden op reis was, heb ik met de hulp van mijn oudste zoon een les uit het lesboek voorbereid en die in het Engels aan mijn kinderen gegeven. Sindsdien heb ik dat elke keer gedaan als mijn man niet thuis was.’

Prosper Gyekete, die ondanks zijn beperkte kennis van het Engels een getrouw lid in de gemeente Abomосу 2 is gebleven, las een getuigenis van drie zinnen voor dat hijzelf had geschreven. Hij zei dat hij vóór de cursus niet kon lezen en schrijven, maar nu kan hij zijn jonge kinderen met hun huiswerk helpen. ‘Dankzij de cursus’, zegt hij, kan ik een betere vader zijn.’

‘Nu kan ik zelf in de Schriften lezen’, zegt Kwaku Sasu uit de gemeente Kwabeng. ‘Daarvoor wist ik dat het Boek van Mormon waar was, hoewel ik het niet kon lezen. Nu

weet ik dat het waar is *terwijl* ik erin lees. Mijn getuigenis groeit en groeit.’

De leden van het ZHV-presidium in de gemeente Asunafo zeggen dat ze elke donderdag alleen in het Engels met elkaar praten. ‘De gesprekken duren daardoor wel wat langer, want we kunnen niet altijd op de juiste woorden komen’, zegt Evelyn Agyeiwaa, de ZHV-presidente. ‘Maar we begonnen elkaar al snel woorden voor te zeggen, zodat we de juiste woorden van elkaar leerden. Omdat we samen leerden, voelden we ons niet opgelaten als we een verkeerd woord gebruikten. We hielpen elkaar gewoon.’

Vele voordelen

De vrouwen die de alfabetiseringscursus van het district Abomосу voltooiden, zeggen dat ze zich beter over zichzelf voelen en meer bij de kerk betrokken zijn geraakt. Ze accepteerden een roeping, lezen in de Schriften, en onderwijzen zowel in de kerk als thuis. De cursus werd ook door een handjevol mannen gevolgd. Het gaat hierbij hoofdzakelijk om keuterboeren die zeggen dat ze nu de kosten en verkoop van hun producten beter kunnen berekenen, hun kinderen met hun huiswerk kunnen helpen, en zelfstandig en met hun gezin in de Schriften kunnen lezen.

Aangemoedigd door het succes in Abomосу heeft het aangrenzende district Asamankese zijn eigen alfabetiseringscursus gelanceerd.

‘Kunnen lezen en schrijven verandert ons leven en het leven van onze kinderen’, zegt Gladis Aseidu van de gemeente Sankubenase. ‘De woorden veranderen onze wereld, en daarvoor danken we onze Vader in de hemel.’ ■

GEÏNSPIREERDE ZELFREDZAAMHEID

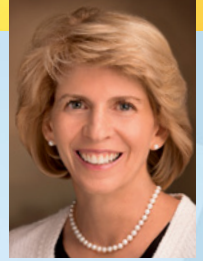
‘Er is geen universeel antwoord in de kerkelijke welzijnszorg. Het is een zelfhulpprogramma waarin het individu zelf verantwoordelijk is om zelfredzaam te worden. Onze hulpmiddelen omvatten het gebed, de talenten en capaciteiten die we van God gekregen hebben, de hulpbronnen die ons in ons gezin en onze familie ter beschikking staan, alsmede in de gemeenschap, en natuurlijk de zorg en steun van priesterschapsquorums en de zustershulpvereniging. [...]

‘Uiteindelijk moet u in uw gebied doen wat discipelen van Christus in elke bedeling hebben gedaan: samen overleggen, alle beschikbare middelen gebruiken, naar inspiratie van de Heilige Geest streven, de Heer om bevestiging vragen, en dan de mouwen opstropen en aan de slag gaan.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Op 's Heren eigen wijze’, *Liahona*, november 2011, 53–56.

Jongeren leren

Carol F. McConkie
Eerste raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwenpre-
sidium

HOE ZE OP DE WIJZE VAN DE HEILAND LEIDING KUNNEN GEVEN

Onze jongeren zijn niet slechts toekomstige leidinggevendenden. Ze zijn dat nu al. We kunnen ze bijbrengen hoe ze op de wijze van de Heiland leiding kunnen geven.

Tegen ouders en leidinggevendenden van jongeren heeft ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen iets gezegd over het delicate evenwicht dat we moeten vinden: ‘Moedig de jongeren aan om in actie te komen. We moeten aanwezig zijn, maar we moeten wel uit de weg gaan. We moeten leiding geven zonder over te nemen.’¹

Ouders en leidinggevendenden kunnen jongemannen en jongevrouwen vier beginselen leren waarmee ze rechtenschappen leiding kunnen geven en het koninkrijk van God op aarde kunnen opbouwen.

Toen ik veertien was, leerde ik enkele jongevrouwen kennen die uitstekende leidsters waren. Wij verhuisden toen naar de andere kant van de Verenigde Staten en gingen naar een nieuwe wijk. Ik weet niet meer wie er toen in het klaspresidium zaten, maar ik weet nog wel dat de jongevrouwen heel aardig voor me waren. Ze accepteerden oprecht een bang, mager meisje als een goede vriendin, en ik voelde me welkom. Ik kwam uit Delaware, waar ik het enige mormoonse meisje op de middelbare school was en waar het enige andere mormoonse meisje een uur rijden bij ons vandaan woonde. Ik dacht: *zo zal het vast ook in de hemel zijn!*

Voor het eerst in mijn leven had ik vriendinnen die de normen in *Voor de kracht van de jeugd* naleefden, die me

uitnodigden om aan activiteiten deel te nemen, en die hun getuigenis van het evangelie gaven. Ik stond in die tijd sterker in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen door hun voorbeeld van liefde en vriendelijkheid dan door een toespraak of les. Door hun liefde en christelijke licht waren zij de boodschap van het evangelie van Christus. Ook waren zij degenen die mij in zijn kudde leidden.

Waardoor waren mijn vriendinnen zulke goede leidsters?

Een jonge zendeling heeft leiderschap op eenvoudige wijze beschreven. Hij zei: ‘We moeten op het juiste moment en op de juiste plek de wil van de Heer doen en iemand helpen die ons nodig heeft. Daardoor worden we een leidinggevende.’² Door wie zij zijn en door het licht van Christus dat in hen brandt, kunnen getrouwe jongemannen en jongevrouwen in de kerk *op de wijze van de Heiland leiding geven* en andere mensen helpen om ware volgelingen van Jezus Christus te worden.³

Als leidinggevendenden geven we leiding, geven we de juiste richting aan en lopen we naast onze jongemannen en jongevrouwen. Maar de klas- of quorumpresidiums zijn verantwoordelijk voor de leiding van het werk in hun klas of quorum, waaronder het uitkiezen van de zondagse lessen en het plannen van de wekelijkse activiteiten. Op aanwijzing van priesterschapsleiders worden er klas- en quorumpresidiums geroepen en aangesteld. Dus zij hebben de bevoegdheid om de andere jongeren te leiden en te helpen. Ze volgen het voorbeeld van de Heiland en leren om te helpen en dienen zoals Hij dat deed.

Mogelijkheden voor jongeren om leiding te geven

Leiderschap begint thuis. ‘Wij doen onze plicht jegens God als ouders en leidinggevend en allereerst door een goed voorbeeld te zijn — door het evangelie thuis voortdurend en ijverig na te leven’, heeft ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd. ‘Dat vergt dagelijkse vastberadenheid en ijver.’⁴ Ouders geven onderwijs in de leer van Christus. Ze helpen jongeren met het stellen en bereiken van doelen. Met behulp van Persoonlijke vooruitgang en Plicht jegens God kunnen jongeren hun getuigenis van Jezus Christus versterken, zich voorbereiden om heilige verbonden te sluiten en na te leven, en hun goddelijke rollen en taken in het gezin en in de kerk vervullen.

In de kerk kunnen leidinggevend en in de Aäronische priesterschap en de jongevrouwen jongeren begeleiden die in klas- of quorumpresidiums werkzaam zijn, zodat zij hun heilige taken begrijpen en hun roeping grootmaken om alle andere klas- of quorumleden te helpen en te versterken.

Als volwassen leidinggevend bereiden we de jongeren voor om quorum- en klasbijeenkomsten en activiteiten te leiden. We komen met de jongeren bij elkaar in presidiumvergaderingen, waar zij bespreken hoe ze anderen kunnen

helpen, hoe ze anderen bij de lessen kunnen betrekken, en waar ze activiteiten, dienstbetoonprojecten, kampen en jeugdconferenties plannen.

We moedigen jeugdpresidiums aan om alle quorum- en klasleden te laten deelnemen aan alle aspecten van het heilswerk, zoals zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis en evangelieonderwijs.⁵ Jeugdpresidiums geven alle jongemannen en jongevrouwen de kans de vreugde en zegeningen te ontvangen om in de naam van de Heiland anderen te helpen en zijn schapen te voeden.

Het werk van de leider draait niet om prachtige uitreikbladen maken en voordrachten vol feiten houden. Het werk van de leider is jongemannen en jongevrouwen helpen, zodat zij beginselen leren toepassen waarmee *zij* weer anderen op de wijze van de Heiland kunnen helpen. Hieronder staan vier van die beginselen.⁶

Geestelijke voorbereiding

Zorg ervoor dat de jongeren de kracht van hun eigen geestelijke voorbereiding begrijpen. Moedig ze aan om geloof te oefenen in de verbonden die ze tijdens het avondmaal sluiten. Als ze bereid zijn om de naam van Christus op zich te nemen, Hem altijd indachtig te zijn,

en zijn geboden te onderhouden, komen ze in aanmerking voor het gezelschap van de Heilige Geest. Als ze in staat zijn om de inluitingen van de Heilige Geest te ontvangen, staan ze er in hun dienstbetoon nooit alleen voor.

Dan bereiden ze zich geestelijk voor als ze door vurig gebed en Schriftstudie naar antwoorden op zoek gaan. Dan streven ze ernaar om de geboden te onderhouden zodat de Heilige Geest in hun hart en verstand tot hen kan spreken. Dan zullen ze voelen en weten wie hun hulp nodig heeft en wat zij kunnen doen. Dan voelen ze de reine liefde van Christus voor alle leden van hun quorum of klas.

DE JUISTE HOEVEELHEID STURING

Jongeren hebben verschillende soorten steun nodig als ze leren leidinggeven. Sommigen zijn zelfstandiger, anderen hebben meer sturing nodig. Ouders kunnen met elkaar overleggen als ze hun kinderen leren leiding te geven, en jongemannen en jongevrouwenpresidiums kunnen met elkaar en met de bisschop overleggen hoeveel hulp elke jongere in de wijk nodig heeft. Het doel: ertoe bijdragen dat elke jongeman en jongevrouw vooruitgang maakt, in welk ontwikkelingsstadium ze zich op dat moment ook bevinden.

De Heiland sprak over de waardevolle en onschatbare waarde van elke ziel. (Zie LV 18:10–15). Zorg ervoor dat de jongeren de heerlijke waarheid begrijpen dat Jezus Christus zijn leven heeft gegeven en de weg heeft bereid zodat iedereen tot Hem kan komen. Dankbaar voor wat Hij heeft gedaan, stellen dienstknechten van de Heer de helpende hand uit en helpen liefdevol en vriendelijk alle jongemannen en jongevrouwen voor wie de Heiland alles heeft opgeofferd.

Onderwijzen in het evangelie van Jezus Christus

Zorg ervoor dat de jongemannen en jongevrouwen mogelijkheden herkennen om in het evangelie te onderwijzen en laat ze inzien dat ze met hun voorbeeld het beste onderwijs geven. Als jongeren de woorden van de profeten toepassen en de normen in *Voor de kracht van de jeugd* naleven, geven ze leiding op de wijze van de Heer. Door de integriteit van hun woorden en daden laten ze zien wat het inhoudt om een ware discipel van Jezus Christus te zijn. Zij staan als getuigen, zonder huichelarij. En als ze hun getuigenis geven, op zondag een les geven of met vrienden over het evangelie praten, zijn ze vervuld met de Geest en kunnen hun woorden tot bekering leiden.

Op de wijze van de Heer leidinggeven

Op de wijze van de Heer leiding geven, is een heilig voorrecht waarvoor jongeren hun uiterste best moeten doen om de Heer thuis, in de kerk en in de gemeenschap te dienen. Jongemannen en jongevrouwen die op de wijze van de Heer leidinggeven, worden de boodschap van het evangelie van Christus, het antwoord op iemands gebed, de engelen die mensen in nood dienen, en het licht van Christus in de wereld. ■

Door geestelijke voorbereiding krijgen de jongeren het vertrouwen dat ze gevolmachtigden van de Heer zijn en de wil van de Heer doen. (Zie LV 64:29.)

Deelnemen aan raden

Onderricht de jongeren in de fundamentele orde en openbare macht van raden wanneer zij deelnemen aan dit goddelijke proces waardoor de Heer zijn kerk leidt en personen en gezinnen tot zegen is.⁷ Vergaderingen van het jongerencomité van de bisschop en klaspresidiumvergaderingen zijn raden waar de jongeren hun plicht leren kennen en opdrachten krijgen om anderen te dienen.

Raadsleden:

- Zijn eensgezind en volgen de aanwijzingen van priesterschapsleiders die priesterschapsleutels dragen.
- Bespreken hun gedachten en ideeën in een geest van rechtschapenheid, heiligheid, geloof, deugd, geduld, naastenliefde en broederlijke vriendelijkheid.
- Plannen onder leiding van de Heilige Geest samen wat ze gaan doen om hulpbehoevenden te helpen.

Anderen dienen

Jongeren leiden op de wijze van de Heiland wanneer ze liefdevol en vriendelijk dienen. Joseph Smith heeft gezegd: 'Niets kan beter op de mens inwerken om zijn zonden te verzaken dan hem aan de hand te leiden en liefdevol over hem te waken. Wat heeft iemand die mij maar een beetje vriendelijkheid en liefde betoont een macht over mijn ziel.'⁸

NOTEN

1. David A. Bednar, 'Youth and Family History', lds.org/youth/family-history/leaders.
2. Brief van de kleinzoon van Carol F. McConkie, 13 maart 2015.
3. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 3.1.
4. Robert D. Hales, 'Onze plicht jegens God: de zending van ouders en leidinggevendenden onder het opkomende geslacht', *Liahona*, mei 2010, 95.
5. Zie *Handboek 2*, 5.
6. Zie *Handboek 2*, 3.2.
7. Zie *Handboek 2*, 4.1.
8. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 394, 428.

GEZINSAVOND VIEREN

In 1915 gaven hedendaagse profeten ons de raad om elke week een avond voor ons gezin te reserveren. Dat werd aanvankelijk een 'thuisavond' genoemd — een tijd om samen het evangelie te leren en plezier te maken, en tegelijk onze aardse en eeuwige banden aan te halen.

Honderd jaar later helpt de gezinsavond ons nog steeds om aan een eeuwig gezin te bouwen. Profeten beloven dat daardoor het geloof en de geestkracht in ons hart zullen toenemen, en dat er thuis blijvende bescherming, eensgezindheid en vrede zal heersen.

We behoren allemaal tot een gezin op aarde en maken deel uit van het gezin van onze Vader in de hemel. Waar we ook zijn in de wereld, en wat onze situatie ook is, we kunnen gezinsavond vieren en eraan deelnemen. ■

Links: de familie Moua is onlangs naar Thailand verhuisd, waar ze over het evangelie hoorden en zich lieten dopen. Tijdens de gezinsavond bestuderen ze het Boek van Mormon zowel in hun moedertaal, het Hmong, als in het Thai, de taal van hun nieuwe woonland.

Onder: een van de manieren waarop de familie Santos in Portugal de vriendschapsbanden tijdens de gezinsavond aanhaalt, is met spelletjes en plezier maken.

Rechts: in de Democratische Republiek Kongo zijn niet alleen moeder, vader en kinderen belangrijk. Dus als broeder Suekameno zijn gezin voor de gezinsavond bijeenroept, menen veel dorpsgenoten dat ze daar best aan mee mogen doen.

Bovenaan: zuster Gercan uit de Filipijnen brengt haar kinderen de vreugde van het evangelie bij door jeugdwerklidjes te zingen en traditionele muziek te maken.

Boven: de familie Anderson, hier te zien in de keuken van hun woning in de Amerikaanse staat Georgia, bakt graag koekjes. Soms maken ze die als onderdeel van een les, en anders gewoon als lekkernij.

Boven: broeder en zuster Reynolds uit de Amerikaanse staat Washington proberen kleine kinderen op eenvoudige manieren het evangelie bij te brengen, zodat ze het leren en begrijpen.

Rechts, van boven naar beneden: de familie Espinoza uit Bolivia betreft hun gerespecteerde grootmoeder bij de gezinsavond. Ze zingen en leren samen het evangelie.

Een van de lievelingsactiviteiten voor de gezinsavond van de familie Jin

uit de Amerikaanse staat Georgia is familiegeschiedenis. Ze brengen hun kinderen ook graag hun Koreaanse erfgoed bij.

De familie Ligertwood uit Australië maakt soms voor de gezinsavond een uitstapje naar een mooi deel van de stad waar ze wonen.

Zie voor gezinsavondideeën pagina 3 in elke uitgave van de Liahona.

Deel foto's of video's van uw gezinsavond met gebruik van #FamilyNight.

*Door Gods
plan in ons
op te nemen en
gehoorzaam te
volgen, voor-
komen we dat
we van het pad
afdwalen dat
ons naar onze
hemelse Vader
terugleidt.*

Het heilsplan

EEN HEILIGE SCHAT AAN
KENNIS EN EEN RICHTSNOER

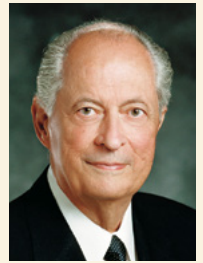
*De sleutel tot succes in ons voorsterfelijk
leven was onze steun aan het plan van de Vader.
Dat is ook de sleutel tot succes in het aardse leven.*

Ik heb vaak nagedacht over de hopeloosheid van Gods kinderen die in de donkere en sombere wereld ronddolen en niet weten wie ze zijn, waar ze vandaan komen, waarom ze hier zijn en waarheen ze na dit leven gaan.

We hoeven niet rond te dolen. God heeft eeuwige waarheden geopenbaard als antwoord op die vragen. We vinden die in zijn grote plan voor zijn kinderen. In de Schriften wordt dat plan het ‘verlossingsplan’¹, het ‘plan van geluk’² of het ‘heilsplan’³ genoemd.

Door Gods plan te begrijpen en gehoorzaam te volgen, voorkomen we dat we afdwalen van het pad dat ons terug bij onze hemelse Vader brengt.⁴ Alleen dan beërven we het leven dat Hij leidt, namelijk ‘het eeuwige leven [...], welke gave de grootste van alle gaven Gods is’.⁵

De gave van het eeuwige leven is elke inspanning waard om het heilsplan te bestuderen, erover te leren en toe te passen. Alle mensen zullen opstaan en de onsterfelijkheid ontvangen. Maar het is de moeite waard om met heel ons hart, ons verstand, onze macht en kracht het heilsplan na te leven, zodat we het eeuwige leven — het leven dat God leidt⁶ — ontvangen.

**Ouderling
Robert D. Hales**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

Het heilsplan begrijpen

Kennis hebben van het plan maakt zoveel mogelijk! Het heilsplan is een van de grootste schatten aan kennis die de mens ooit heeft ontvangen omdat het de eeuwige doelen van het leven verklaart. Zonder dat plan dolen we werkelijk in het duister rond. Daarom is het patroon van God dat Hij geboden aan zijn kinderen geeft 'na hun het verlossingsplan te hebben bekendgemaakt.'⁷

Ik wil u helpen om van die schat aan kennis gebruik te maken — om het heilsplan beter te begrijpen en die kennis in ons dagelijkse leven toe te passen.

Keuzevrijheid

Laten we met onze keuzevrijheid beginnen, aangezien die in het heilsplan van essentieel belang is. Onze Vader heeft ons de mogelijkheid gegeven om wel of niet volgens eeuwige waarheden te handelen⁸, namelijk de waarheden die van God en de hemel maken wat ze zijn.⁹ Als we onze keuzevrijheid gebruiken om die waarheden te aanvaarden en na te leven, ontvangen we eeuwigdurende vreugde. Als we daarentegen onze keuzevrijheid gebruiken om God ongehoorzaam te zijn en zijn wetten te verwerpen, worden we met pijn en verdriet geconfronteerd.¹⁰

Keuzevrijheid is op de drie hoofdstukken van het heilsplan van toepassing: het voorsterfelijk leven, het sterfelijk leven en het nasterfelijk leven.

Het voorsterfelijk leven

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' staat dat ieder van ons 'een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders' is met 'een goddelijke aard en bestemming'.¹¹ Onze hemelse Vader legde ons in een voorsterfelijke raadsvergadering zijn verlossingsplan uit.¹² Het plan was op leerstellingen, wetten en beginselen gebaseerd die altijd bestaan hebben.¹³ We vernamen dat we, als we het plan aanvaardden en volgden, bereidwillig de tegenwoordigheid van onze Vader zouden moeten verlaten en beproefd zouden worden om te zien of we ervoor zouden kiezen om volgens zijn wetten en geboden te leven.¹⁴ We

juichten omdat we die kans kregen¹⁵ en steunden dankbaar het plan omdat het ons toestond om net als onze hemelse Vader te worden en het eeuwige leven te beërven.

Maar het hield ook een risico in: als we er in het sterfelijk leven niet voor kozen om Gods eeuwige wetten te gehoorzamen, zouden we minder dan het eeuwige leven ontvangen.¹⁶ Onze Vader wist dat we in het sterfelijk leven met vallen en opstaan zouden leren. Daarom zorgde Hij voor een Heiland die alle boetvaardigen zou redden en de geestelijke en emotionele wonden van de gehoorzamen zou genezen.¹⁷

Jezus Christus was vanaf het begin de geliefde, uitverko-

ren en voorgeordende Zoon van de Vader.¹⁸ Hij steunde het plan van de Vader en bood Zich als onze Heiland aan met de woorden: 'Hier ben Ik, zend Mij.'¹⁹ Zo werd Jezus door de Vader aangewezen om die Ene te zijn die op aarde zonder zonde zou leven, voor onze zonden en pijn verzoening zou brengen, en uit het graf zou herrijzen om de banden des doods te breken.

Lucifer, die bekend zou worden als Satan, was ook in het voorsterfelijk leven.²⁰ Hij verwierp het plan om zelfzuchtige redenen, streefde ernaar de keuzevrijheid van de mens te vernietigen en kwam tegen de Vader in opstand.²¹ Met als gevolg dat Lucifer en allen die hem volgden nooit een

lichaam zullen hebben. Zij verspeelden hun kans om aan Vaders plan deel te nemen en verloren hun goddelijke bestemming.²² Ze strijden nu nog steeds tegen God en proberen om het verstand en het hart van de mens tegen Hem te keren.²³

Deze aarde is ontworpen en geschapen voor wie het plan van de Vader aanvaardden.²⁴ Hier krijgen we een lichaam dat naar Gods beeld en gelijkenis geschapen is. Hier worden we beproefd. Hier doen we de ervaring op die nodig is om het eeuwige leven te beërven.²⁵

Het sterfelijk leven

God schiep Adam en Eva, verbond hen als man en vrouw, plaatste hen in de hof van Eden en gebod hen om kinderen te krijgen.²⁶ Adam en Eva gebruikten hun

Jezus Christus was vanaf het begin de geliefde, uitverkoren en voorgeordende Zoon van de Vader.

keuzevrijheid, vielen samen uit de tegenwoordigheid van God en werden sterfelijk.²⁷ Dat vervulde het plan van de Vader, doordat ze nu in staat waren kinderen te krijgen, wat in de hof van Eden onmogelijk was.²⁸ Volgens de eeuwige wet mag het goddelijke voortplantingsvermogen alleen gebruikt worden binnen de grenzen die onze hemelse Vader aangegeven heeft. Als we dat doen, kunnen we eeuwige vreugde ervaren. Als we dat heilige vermogen buiten Gods grenzen gebruiken, zullen we uiteindelijk ongelukkig zijn.²⁹

Satan, die wil 'dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf'³⁰, probeert ons weg te houden bij de mogelijkheden die door het plan van de Vader beschikbaar zijn. Waarom staat onze hemelse Vader toe dat Satan ons verleidt? Omdat Hij weet dat tegenstelling nodig is voor onze vooruitgang en beproeving in het sterfelijk leven.³¹ Tegenstelling geeft ons de onbetaalbare mogelijkheid om ons tot God te wenden en op Hem te vertrouwen. Aangezien we voortdurend met

goed en kwaad geconfronteerd worden, kunnen we de verlangens van ons hart duidelijk maken door het ene te kiezen en het andere te verwerpen.³² Er is tegenstelling in Satans verleidingen, maar ook in onze eigen zwaktes, de gebreken die inherent zijn aan het aardse leven.³³

Om ons te helpen de juiste keuzes te maken, heeft God ons zijn verlossingsplan geopenbaard en ons geboden,³⁴ het licht van Christus,³⁵ en het gezelschap van de Heilige Geest gegeven.³⁶ En zelfs met al die gaven zondigen we in deze gevallen wereld allemaal, waardoor we op eigen kracht niet bij God kunnen terugkeren.³⁷ Daarom voorziet zijn barmhartige plan in een Heiland.

Jezus Christus kwam als de eniggeboren Zoon van God naar de aarde en vervulde zijn zending perfect door Zich in alles aan de wil van de Vader te onderwerpen.³⁸ Overeenkomstig het barmhartige plan van de Vader worden de gevolgen van de val door de opstanding van de Heiland overwonnen.³⁹

Adam en Eva gebruikten hun keuzevrijheid, vielen samen uit de tegenwoordigheid van God en werden sterfelijk. Dat vervulde het plan van de Vader, doordat ze nu in staat waren kinderen te krijgen.

De kern van het eeuwig leven houdt het eeuwig huwelijk van man en vrouw in, wat een essentieel onderdeel is van net als onze hemelse Ouders worden.

Als we de verzoening van Jezus Christus benutten, kunnen de gevolgen van zonde teniet worden gedaan en kan een zwakte in een sterkte worden omgezet.⁴⁰

We kunnen alleen door gehoorzaamheid aan de geboden het eeuwig leven beërven. Dat vergt geloof in de Heer Jezus Christus, bekering, de doop, het ontvangen van de gave van de Heilige Geest en tot het einde toe volharden in het volgen van het voorbeeld van de Heiland.⁴¹ In de praktijk moeten we alle noodzakelijke priesterschapsverordeningen ontvangen en tot het einde toe volharden in het nakomen van de bijbehorende verbonden.

Het nasterfelijk leven

Na onze dood zullen we op een dag voor de Heiland staan om te worden geoordeeld.⁴² Aangezien God barmhartig is, zullen diegenen die hun geloof in Christus tot bekering geoefend hebben, vergeving krijgen en alles beërven wat de Vader heeft, inclusief het eeuwig leven.⁴³ Aangezien God rechtvaardig

is, zal ieder die zich niet bekeert de gave van het eeuwig leven niet ontvangen.⁴⁴ Iedereen zal volgens zijn geloof, bekering, gedachten, verlangens en werken beloond worden.⁴⁵

Het heilsplan in ons dagelijks leven toepassen

Als we de strekking van het plan begrijpen en onze rol erin zien, krijgen we iets onbetaalbaar, iets essentieels: een eeuwig perspectief. Dat eeuwig perspectief leidt ons in onze dagelijkse beslissingen en handelingen. Het biedt ons verstand en onze ziel houvast. Als overtuigende, maar in eeuwig opzicht verkeerde, meningen om ons heen wervelen, blijven we standvastig en onwrikbaar.

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Als we zonder kennis van het heilsplan, inclusief ons voorsterfelijk leven en het oordeel en de opstanding, dit leven proberen te begrijpen, is het alsof we alleen het tweede bedrijf van een toneelstuk met drie bedrijven

zien.⁴⁶ We moeten het eerste bedrijf (voorsterfelijk leven) begrijpen om te weten hoe we in het tweede bedrijf (sterfelijk leven) de beste keuzes kunnen maken die bepalen wat er met ons in het derde bedrijf (nasterfelijk leven) gebeurt.

Met andere woorden, als we het heilsplan begrijpen en oprecht bidden, verandert onze visie van het leven, van de mensen om ons heen en van onszelf. Als we het plan begrijpen, wordt ons geestelijk zicht duidelijker en kunnen we de dingen zien zoals ze werkelijk zijn.⁴⁷ Net zoals de Urim en Tummim de profeet Joseph Smith in staat stelde om openbaring en leiding te ontvangen,⁴⁸ zal kennis van het plan ons tonen hoe we 'in leer en beginsel met betrekking tot de toekomst [...] kunnen handelen volgens de morele keuzevrijheid'⁴⁹ die de Heer ons gegeven heeft. Zo wordt ons geloof versterkt en weten we hoe we ons leven moeten plannen en keuzes kunnen maken die met eeuwige waarheden overeenstemmen.

Hier zijn een paar voorbeelden die nu erg toepasselijk zijn.

Het doel van het huwelijk in Gods plan

Het huwelijk en gezin worden aangevallen omdat Satan weet dat ze noodzakelijk zijn om het eeuwige leven te beërven — net zo noodzakelijk als de schepping, de val en de verzoening en opstanding van Jezus Christus.⁵⁰ Satan is er niet in geslaagd om een van die pilaren van het plan onderuit te halen en probeert nu om onze kennis en toepassing van het huwelijk en gezin te vernietigen.

Als we het plan van onze hemelse Vader als referentiepunt gebruiken, wordt het doel van het huwelijk duidelijk. Het gebod om vader en moeder te verlaten, zich aan de huwelijkspartner te hechten,⁵¹ en talrijk te worden en de aarde te vervullen,⁵² maakt zijn plan mogelijk. Door het huwelijk brengen we zijn geestkinderen ter wereld en worden we deelgenoten van God door zijn kinderen aan zijn plan te laten deelnemen.⁵³

Het plan van onze hemelse Vader maakt het ons mogelijk om het eeuwige leven te beërven, het leven dat onze hemelse Ouders leiden. In het plan 'is de man niet zonder

de vrouw, en de vrouw niet zonder de man, in de Heere'.⁵⁴ De kern van het eeuwig leven houdt het eeuwig huwelijk van man en vrouw in, wat een essentieel onderdeel is van net als onze hemelse Ouders worden.⁵⁵

Het huwelijk tussen een man en een vrouw

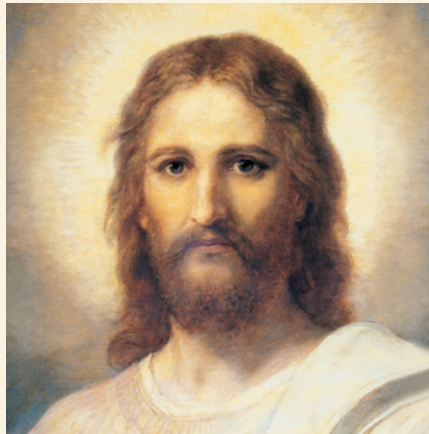
In het huwelijk vullen we elkaar aan zoals alleen een man en een vrouw met hun unieke en essentiële verschillen dat kunnen. Door als man en vrouw samen door het sterfelijk leven te gaan, worden we één en komen we dichtertot de Heiland, mits we gehoorzamen, offers brengen om Gods wil te doen, en zijn koninkrijk opbouwen. Door de kennis dat het eeuwige huwelijk een gebod van God is en dat Hij een weg bereidt waardoor zijn kinderen al zijn geboden kunnen gehoorzamen,⁵⁶ weten we dat we een succesrijk huwelijk kunnen hebben als we samen de verbonden naleven die we gesloten hebben.

Het is dankzij de verordeningen van het priesterschap en onze keuze om de bijbehorende verbonden na te leven dat we ons de macht der goddelijkheid eigen maken, welke problemen we ook op ons levenspad tegenkomen.⁵⁷ De verordeningen van de tempel begiftigen ons met macht uit den hoge en stellen ons in staat bij onze hemelse Vader terug te keren.⁵⁸ De verzege-

verordening stelt man en vrouw in staat om samen door Gods macht te groeien en met de Heer één te zijn.⁵⁹ Niets anders dan dit soort huwelijk kan zijn heilige doeleinden voor ons of voor de volgende generaties van zijn kinderen vervullen.⁶⁰

Gevoelens en verlangens

Ieder van ons komt naar deze gevallen wereld met zwaktes of driften die inherent aan de menselijke staat zijn.⁶¹ Als we Gods plan begrijpen, zien we alle menselijke zwaktes — inclusief gevoelens en verlangens die niet met zijn plan stroken — als tijdelijk.⁶² Als we weten dat we vóór dit leven geliefde zoons en dochters van hemelse Ouders waren, kunnen we onze persoonlijke identiteit van onze goddelijke oorsprong afleiden. Onze status als zoon of dochter van God — niet onze gebreken en neigingen — is de ware bron van onze identiteit.⁶³

Overeenkomstig het barmhartige plan van de Vader worden de gevolgen van de val door de opstanding van de Heiland overwonnen.

Als we de kennis van het plan van de Vader dagelijks toepassen, krijgt ons leven meer inhoud.

Met dat perspectief is het makkelijker om nederig en geduldig op de Heer te wachten,⁶⁴ en erop te vertrouwen dat door geloof, gehoorzaamheid en volharding tot het einde onze hartstochten en verlangens zullen worden gezuiverd, ons lichaam zal worden geheiligd, en we werkelijk zoons en dochters van Christus zullen worden, vervolmaakt in en door zijn verzoening.

Een eeuwig perspectief van het plan geeft ons de verzekering dat voor de getrouwen de dag zeker aanbreekt dat 'God alle tranen van hun ogen [zal] afwissen, en [...] moeite zal er [niet] meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.'⁶⁵ Die 'volmaakt stralende hoop'⁶⁶ zal ons verstand en ons hart tot bedaren brengen en ons in staat stellen om geduldig en trouw op de Heer te wachten.

Beloften aan wie getrouw volharden

Wie zich afvraagt of zijn huidige situatie of toestand hem het eeuwig leven ontzegt, dient dit in gedachten te houden: 'Niemand

is voorbestemd om minder te ontvangen dan alles wat de Vader voor zijn kinderen heeft.'⁶⁷

Geen enkele zegening zal de getrouwen ontzegd worden. President Lorenzo Snow heeft gezegd: 'Geen enkele heilige der laatste dagen die een goed leven geleid heeft, zal na zijn of haar dood ook maar iets onthouden worden omdat hij of zij niet datgene heeft gerealiseerd waartoe hij of zij in dit leven geen gelegenheid heeft gehad. Met andere woorden, als een jonge man of jonge vrouw geen gelegenheid heeft gehad om te huwen, maar verder goed geleefd heeft, dan zal hij of zij dezelfde zegeningen, verhoging en heerlijkheid ontvangen die elke man of vrouw ontvangt die wel in die gelegenheid was en die heeft grootgemaakt. Dat staat als een paal boven water.'⁶⁸

Beloften aan wie het plan kennen en dagelijks toepassen

Ieder van ons heeft in het voorsterfelijk leven het plan van de Vader volledig

gesteund. We wisten dat Hij ons liefhad en we stonden versteld van zijn milde aanbod dat we de mogelijkheid zouden krijgen om alles te beërven wat Hij heeft, waaronder het eeuwige leven. De sleutel tot succes in ons voorsterfelijke leven was onze steun aan het plan van de Vader. Dat is ook de sleutel tot succes in het aardse leven.

Ik nodig u dus uit om samen met mij het plan van de Vader opnieuw te steunen. Dat doen we met liefde voor alle mensen want het hele plan is een uiting van Gods liefde.

Als we de kennis van het plan van de Vader dagelijks toepassen, krijgt ons leven meer inhoud. Dan pakken we onze beproevingen met meer geloof aan. Dan volharden we met de zekere, heldere, schitterende hoop op het eeuwige leven. ■

NOTEN

1. Jakob 6:8; Alma 12:25–26, 30, 32; 17:16; 18:39; 29:2; 39:18; 42:11.
2. Alma 42:8, 16.
3. Jarom 1:2; Alma 24:14; 42:5; Mozes 6:62.
4. Zie Alma 12:32; zie ook Boyd K. Packer, 'The Great Plan of Happiness and Personal Revelation' (CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen, 7 november 1993).
5. Leer en Verbonden 14:7.
6. Zie Harold B. Lee, *The Teachings of Harold B. Lee*, red. Clyde J. Williams (1996), 72; zie ook Bruce R. McConkie in Conference Report, april 1970, 26.
7. Alma 12:32; cursivering toegevoegd; zie ook vers 25.
8. Zie 2 Nephi 2:13–16; Leer en Verbonden 101:78.
9. Zie George Q. Cannon, *Gospel Truth: Two Volumes in One: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, samengesteld door Jerreld L. Newquist (1974), 296.
10. Zie Richard G. Scott, 'Verstandig leven te midden van het toenemende kwaad', *Liahona*, mei 2004, 102; Robert D. Hales, *Return: Four Phases of Our Mortal Journey Home* (2010), 33.
11. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129; zie ook Handelingen 17:29; Romeinen 8:16–17; Hebreeën 12:9; Abraham 3:18–25.
12. Zie Alma 12:30; zie ook Job 38:4–7; Abraham 3:22–28.
13. Zie 2 Nephi 2:13; zie ook Howard W. Hunter, 'To Know God', *Ensign*, november 1974, 97; *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), 30: '[Alle] geboden [zijn] gegeven met het uitdrukkelijke doel [...] dat we bekwaam en voorbereid zullen worden om in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug te keren. Deze taken en plichten zijn bedoeld om ons te helpen in ons streven naar goddelijkheid. Ze zijn bedoeld om goden van ons te maken, om ons in staat te stellen [...] mede-erfgenamen te worden van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.'
14. Zie Leer en Verbonden 136:31; Abraham 3:24–25.
15. Zie Job 38:7.
16. Zie Leer en Verbonden 88:34–36, 39–40.
17. Zie Jesaja 53:3–5; 2 Nephi 2:8; 9:10–11; 31:21; Mosiah 3:17; Alma 7:11–13.
18. Zie 1 Petrus 1:20; Mozes 4:2.
19. Abraham 3:27.
20. Zie Jesaja 14:12–16.
21. Zie Mozes 4:3–4; zie ook 1:19.
22. Zie Openbaring 12:7–9.
23. Zie Leer en Verbonden 10:26–27.
24. Zie Leer en Verbonden 59:18–19.
25. Zie Abraham 3:24–26.
26. Zie Genesis 1:26–28.
27. Zie Alma 42:2–6; Mozes 4:25, 28–31.
28. Zie 2 Nephi 2:23; Mozes 5:11; zie ook Boyd K. Packer, 'Het plan van geluk', *Liahona*, mei 2015, 26–28.
29. Zie Alma 39:3–5; 41:3–4, 10–15.
30. 2 Nephi 2:27.
31. Zie 2 Nephi 2:11.
32. Zie 2 Nephi 2:26–29; Alma 34:32–35.
33. Zie Jakob 4:7; Ether 12:27; Leer en Verbonden 62:1.
34. Zie Alma 12:30–32.
35. Zie Moroni 7:16–19; Leer en Verbonden 88:7, 11–13.
36. Zie 2 Nephi 31:12–14, 18.
37. Zie 1 Johannes 1:8.
38. Zie Lukas 22:39–42; Leer en Verbonden 19:16–19.
39. Zie 1 Korinthe 15:20–23; 2 Nephi 9:10–13; Alma 11:42–45.
40. Zie Alma 42:2–15, 22–31; Moroni 10:32–33.
41. Zie 2 Nephi 31:10–21; 3 Nephi 27:13–22.
42. Zie Johannes 5:22; Romeinen 14:10; Openbaring 20:12–13; 2 Nephi 9:41; Alma 11:41–44; 3 Nephi 27:14–17, 20, 22.
43. Zie Alma 34:14–17.
44. Zie Mosiah 3:21–27; Helaman 14:15–19; Leer en Verbonden 88:21–24, 29–32.
45. Zie Mormon 3:20–22.
46. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, red. Cory H. Maxwell (1997), 252.
47. Zie Thomas S. Monson, 'Weest een voorbeeld', *Liahona*, mei 2005, 113.
48. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:35.
49. Leer en Verbonden 101:78.
50. Zie D. Todd Christofferson, 'Waarom een huwelijk, waarom een gezin', *Liahona*, mei 2015, 52.
51. Zie Mattheüs 19:5.
52. Zie Genesis 9:1.
53. Zie Leer en Verbonden 93:36–40.
54. 1 Korinthe 11:11.
55. Zie Dallin H. Oaks, 'Apostasy and Restoration', *Ensign*, mei 1995, 87; zie ook Dallin H. Oaks, 'Geen andere goden', *Liahona*, november 2013, 73.
56. Zie 1 Nephi 3:7.
57. Zie Leer en Verbonden 84:19–21.
58. Zie Leer en Verbonden 109:13–26, 38.
59. Zie Leer en Verbonden 132:1–21.
60. Zie 1 Petrus 3:7; Leer en Verbonden 131:1–4; zie ook Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, 5 delen (1957–1966), deel 4, 197: 'Wie in de tempel voor tijd en eeuwigheid getrouwd is, ontvangt de zegening van *eeuwige levens*. Ik benadruk *eeuwige levens*. Het eeuwige leven is Gods leven, dat betekent zoals Hem zijn. *Eeuwige levens* betekent eeuwig nakomelingschap — een voortzetting van nakomelingschap tot in alle eeuwigheid, zoals in de openbaring staat. Als we buiten de tempel trouwen, geldt dat huwelijk alleen in dit leven. De dood scheidt ons — dat is een eeuwige scheiding tenzij we ons ondertussen bekeren, naar de tempel gaan en het weer goedmaken.'
61. Zie Ether 12:27.
62. Zie Ether 12:37.
63. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', 129; zie ook *God heeft zijn kinderen lief* (boekje, 2007), 1.
64. Zie Jesaja 40:31.
65. Openbaring 21:4; zie ook verzen 1–3.
66. 2 Nephi 31:20.
67. D. Todd Christofferson, 'Waarom een huwelijk, waarom een gezin', 52.
68. *Leringen van kerkpresidenten: Lorenzo Snow* (2012), 130. Zie ook Gordon B. Hinckley, 'Daughters of God', *Ensign*, november 1991, 98: 'Sommigen die niet door hun eigen toedoen ongehuwd zijn, vragen zich af of ze de hoogste graad van heerlijkheid in dat koninkrijk ooit zullen beërven. Ik ben ervan overtuigd dat in het plan van een liefdevolle Vader en een goddelijke Verlosser u geen enkele verdiende zegening ooit ontzegd zal worden.'

Toen ik naar de officiersmess werd gebracht, stond de kapitein tegen een jonge officier te schreeuwen.

HOE BELANGRIJK KAN HET ZIJN?

Toen ik aan boord van de *USS West Virginia* werkzaam was, waren ze op zoek naar een officier die Portugees sprak. Ze hadden iemand nodig die drie weken voor de Braziliaanse marine wilde werken. Ik was de enige die Portugees sprak.

Aanvankelijk had ik geen interesse. Ik was net drie maanden lang weg geweest en ik keek ernaar uit om mijn familie weer te zien. Maar de oproep liet me niet los. Ik ging in gebed en kreeg van mijn hemelse Vader een duidelijk antwoord dat ik moest gaan. Dus dat deed ik.

De voorbereidingen waren uitermate moeilijk. Ik bereikte een punt waarop ik het wilde opgeven. Ik dacht: hoe belangrijk kan het zijn?

Maar de Heilige Geest moedigde me aan om door te zetten.

Na veel vertraging kwam ik eindelijk op een Braziliaans schip aan. Toen ik naar de officiersmess werd gebracht, stond de kapitein tegen een jonge officier te schreeuwen. Toen hij me zag, stopte hij en zei in gebroken Engels: 'O, mijn Amerikaanse vriend is aangekomen. Welkom. Kan ik u iets te drinken aanbieden?'

Ik antwoordde in het Portugees dat ik wel een populaire Braziliaanse frisdrank wilde hebben. Die had ik sinds mijn zending niet meer gehad. Hij zei dat er op het schip veel verschillende alcoholische dranken waren. Maar ik zei dat ik geen alcohol dronk.

Later werd er op de deur van mijn hut geklopt. Toen ik opendeed,

stond daar die jonge officier uit de eetzaal.

'U bent Amerikaan', zei hij. 'U drinkt geen alcohol. U spreekt Portugees. Bent u wellicht mormoon?' 'Dat ben ik', antwoordde ik.

Hij sloeg zijn armen om me heen en begon te huilen.

Deze officier, luitenant Mendes, was nog niet zo lang lid van de kerk en was pas afgestudeerd aan de militaire zeevaartschool in Brazilië. Aan boord van het schip was hij er al snel achtergekomen dat de kapitein van hem verwachtte dat hij aan hun wilde levensstijl deelnam als ze in een haven aanlegden. Maar luitenant Mendes had zich steeds opgegeven om aan boord te blijven en had zich aan activiteiten in havensteden onttrokken.

De kapitein was dat zat. Toen ik de eetzaal binnenkwam, stond hij daarover net tegen luitenant Mendes te schreeuwen.

‘In de volgende havenstad ga je met de andere officiers de stad in’, had hij gezegd. ‘Je laat die bezoekende Amerikaanse officier maar eens zien hoe je plezier kunt hebben. Dat verwacht hij van ons.’

Maandenlang had luitenant Mendes gebeden dat de kapitein zijn normen en waarden zou begrijpen en accepteren. Maar toen ik daar was, gingen de gesprekken in de eetzaal geregeld over het evangelie. We spraken met de andere officiers over Joseph Smith, de herstelling, het woord van wijsheid en de wet van kuisheid. De houding tegenover luitenant Mendes veranderde al snel. De officiers verwijderden de naaktfoto’s, en in de volgende havenstad gingen we naar een restaurant in plaats van naar een club.

Tegen het eind van mijn drie weken aan boord, en na veel gesprekken met de kapitein en de officiers over ons geloof, werd het hart van de mannen verzacht. ‘Nu begrijp ik het beter’, zei de kapitein tegen luitenant Mendes voordat ik wegging. Hij voegde er aan toe dat hij niet meer zou verwachten dat hij tegen zijn principes inging.

Ik zal die ervaring nooit vergeten. Luitenant Mendes en ik leerden dat onze Vader in de hemel ons persoonlijk kent, ons liefheeft, en zich bezighoudt met ons privéleven. ■
Kelly Laing, Washington (VS)

ZUSTER SPAFFORD SPRAK TOT MIJ

Ik was op een avond laat een online restaurantgame aan het spelen toen mijn man binnenkwam en aankondigde dat hij naar bed ging.

‘Ik kom zo’, zei ik.

‘Eerst zien, dan geloven’, zei hij.

Ik deed een spel waarin ik virtueel voedsel bereidde, voor virtuele klanten in een virtueel restaurant. Ik keek naar het computerscherm, en zei: ‘Het eten komt er in een kwartiertje aan.’

Om mezelf intussen bezig te houden, pakte ik *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging*, dat al op mijn bureau lag sinds ik het in de ZHV had gekregen. Ik begon het voorwoord te lezen. Op de derde pagina vond ik deze woorden van Belle S. Spafford, de negende algemeen presidente van de zustershulpvereniging.

Ze schreef: ‘De gemiddelde vrouw doet er, zo ben ik van mening, in deze tijd goed aan haar interesses naar waarde te schatten, haar dagelijkse bezigheden te evalueren, en daarna stappen te nemen om haar leven te vereenvoudigen, door de belangrijkste zaken op de eerste plaats te zetten, nadruk te leggen op zaken die de grootste en duurzaamste beloningen opleveren, en zich te ontdoen

van minder lonende bezigheden.’
(2011, XIII.)

Buiten de Schriften had nog nooit iets wat ik had gelezen mij zo geraakt. Deze vrouw, die al meer dan dertig jaar geleden was overleden, sprak tot mij. Haar woorden zijn in deze tijd misschien wel relevanter dan toen zij ze uitsprak.

Ik wist meteen dat ik nooit meer online games zou spelen. Ik deed de computer uit, ging naar bed en vertelde mijn man wat ik had besloten. De volgende dag deed ik de computer niet eens aan. In plaats daarvan bedacht ik hoeveel uren ik dagelijks aan die games had verspild.

Ik vermenigvuldigde drie uur per dag met 365 (het aantal dagen in een jaar) en deelde het door 24 (het aantal uren in een dag). Ik was diep geschokt toen ik berekende dat ik 45,62 dagen per jaar had verspild. Die waardevolle uren en dagen waren voor altijd verloren. Ik had ze kunnen doorbrengen met de Schriften lezen, tijd met mijn man en kinderen doorbrengen, anderen dienen of mijn roeping grootmaken.

Algemene autoriteiten noemen dit onderwerp vaak in de algemene conferentie. Maar het was nooit echt tot me doorgedrongen, en ik meende dat het niet op mij sloeg.

Ik ben dankbaar dat de Heilige Geest me hielp om in te zien dat de algemene autoriteiten — en Belle S. Spafford — tot mij spraken. ■
Sandy Howson (Ohio, VS)

IK WIST NIET WAAROM IK DAAR WAS

Mijn moeder en ik waren net klaar met ons avondgebed. We omhelsden elkaar en zeiden: 'Ik hou van je.' Toen ging ik naar mijn slaapkamer. Toen ik mijn hand naar de deurklink uitstak, kreeg ik een sterke ingeving dat mijn moeder de volgende dag zou overlijden.

Mijn verstand en mijn hart verzetten zich tegen die gedachte. Natuurlijk zou er niets met mijn moeder gebeuren. Ze was helemaal in orde.

Eenmaal in mijn kamer, knielde ik neer in gebed en zei tegen mijn hemelse Vader dat de ingeving over mijn moeder onmogelijk waar kon zijn. Ik vroeg Hem om die gedachte weg te nemen, maar dat gebeurde niet. Ik keerde terug naar de kamer van mijn ouders en zei tegen mijn moeder dat ik nog een knuffel en kus wilde voor ik ging slapen. We zeiden nogmaals 'Ik hou van je', en

ik ging terug naar mijn kamer. Het duurde die avond een tijdje voor ik in slaap viel.

Toen ik de volgende ochtend wakker werd, was ik zenuwachtig. Gelukkig was mijn moeder er nog, opgewekt en al. Maar de knagende gedachte dat er iets niet in orde was, liet me niet los. Die dag stond moeder in de vasten- en getuigenisdienst op en gaf een krachtig getuigenis.

Na de dienst ging ze lesgeven aan haar jeugdwerkklas, en ik ging naar de zondagsschool. Ik kreeg weer een duidelijke ingeving, dit keer om de zondagsschool te verlaten. Ik wilde geen aandacht trekken, maar iets trok me van mijn stoel en stuurde me de deur uit. Enkele minuten later zat ik in mijn moeders jeugdwerkklas

naar haar les te luisteren. Ik wist niet waarom ik daar was, maar ik wist wel dat ik reden had om daar te zijn.

Later die middag keek mijn moeder me voor de laatste keer recht in de ogen toen ze in elkaar zakte en overleed aan een longembolie. Mijn barmhartige hemelse Vader had zo zijn redenen gehad om mij door de Heilige Geest voor te bereiden. Door die ingevingen kreeg ik extra tijd om met mijn moeder door te brengen, tijd die ik niet zou hebben gehad, als ik de stille, zachte stem had genegeerd.

Nooit eerder was de liefde van mijn hemelse Vader me zo duidelijk geworden als in de gebeurtenissen rond het overlijden van mijn moeder. Wij zijn zeer gezegend dat we een Vader in de hemel hebben die ons zo liefheeft dat Hij ons die bijzondere gave van de Heilige Geest heeft gegeven. ■

Amber Cheney (Alabama, VS)

Ik keerde terug naar de kamer van mijn ouders en zei tegen mijn moeder dat ik nog een knuffel en kus wilde voor ik ging slapen.

Toen ik het kantoor van de scheepvaartmaatschappij belde en hen smeekte om het vertrek twee dagen uit te stellen, zeiden ze dat ze niet konden wachten.

PASSAGE NAAR ROTUMA DOOR MIJN GEBED

'De *Westerland* is gisteren vertrokken', zei mijn schoonzus toen ze ons op Fiji van de internationale luchthaven in Nadi afhaalde.

Ik was verdrietig en teleurgesteld door dit nieuws. De *MV Westerland* was het schip waarmee we naar mijn oudere broer op het eiland Rotuma hadden willen gaan. Rotuma ligt ongeveer 600 kilometer ten noordwesten van Viti Levu, het grootste eiland van Fiji. Als je de boot mist, moet je dagen of zelfs weken wachten op de volgende.

Een jaar eerder was ik naar Rotuma gereisd om mijn broer te helpen met het renoveren van het huis van onze grootmoeder, en ik had hem daar achtergelaten omdat we een meningsverschil over het werk hadden. Nu wilde ik hem in eigen persoon spreken en hem zeggen dat het me spijt.

Een week voordat mijn vrouw, Akata, en ik van Fiji naar Australië vlogen, zei mijn nicht dat de *Westerland* de dag vóór onze geplande aankomst

naar Rotuma zou vertrekken. Ik belde meteen het kantoor van de scheepvaartmaatschappij en smeekte hen om het vertrek twee dagen uit te stellen.

'Al zouden we willen, het kan niet', was het antwoord. 'De eilandsraad van Rotuma heeft voorbereidingen getroffen voor een welkomstfeest, en het schip moet volgens schema afvaren.'

Ik kreeg een ingeving en besloot te vasten en te bidden.

'Geliefde hemelse Vader,' bad ik, 'ik wil heel graag die boot naar Rotuma halen. Het lijkt erop dat zij het vertrek geen twee dagen kunnen uitstellen, maar U hebt de macht om dat te doen. Wilt u alstublieft ergens op het schip één bout verwijderen om het vertrek uit te stellen, zodat ik aan boord kan gaan? Ik moet naar Rotuma om me met mijn broer te verzoenen.'

Toen we het teleurstellende nieuws hadden gehoord, gingen we naar de haven aan de andere kant van het eiland. En daar vernamen we dat het schip problemen met de motor had

en nog niet vertrokken was. Mijn hemelse Vader had mijn gebed verhoord! Het bleek dat wegens een olielek de hele motor, en niet alleen maar één bout, eruitgehaald moest worden.

Toen het schip een week later eindelijk vertrok, was ik aan boord. Toen ik in Rotuma aankwam, omhelsde ik mijn broer en bood mijn verontschuldiging aan. We herstelden onze band. Het was een dag om te vieren.

Ik zal altijd dankbaar zijn voor deze fijne geestelijke ervaring, en voor het herstelde evangelie van Jezus Christus. Het is een getuigenis dat er ook nu nog wonderen gebeuren, dat onze hemelse Vader leeft en dat Hij onze oprechte gebeden verhoort, dat vasten en gebed hand in hand gaan, en dat het evangelie waar is — zelfs in een klein dorpje op het piepkleine eiland Rotuma. ■

John K. Muaror uit New South Wales in Australië
(De auteur is overleden.)

Randall L. Ridd

Was van 2013 t/m 2015 tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

MET EEN eerlijke bedoeling

Ik leerde wat een eerlijke bedoeling betekende toen ik naar het seminarie ging. Onze leraar daagde ons uit om het Boek van Mormon te lezen. Om onze voortgang bij te houden, maakte hij een schema met onze namen aan de zijkant en de boeken in het Boek van Mormon langs de bovenzijde. Telkens als we een boek gelezen hadden, zette hij een sterretje naast onze naam.

Eerst deed ik niet zoveel moeite om te lezen, en het duurde dan ook niet lang voordat ik steeds verder achterop raakte. Maar aangespoord door schaamte en mijn aangeboren neiging om altijd de beste te willen zijn, begon ik te lezen. Het was telkens fijn om een ster te krijgen. En hoe meer sterren ik kreeg, hoe gemotiveerder ik was om te lezen — tussen de lessen door, na school en in elke vrije minuut die ik had.

Dit zou een mooi verhaal zijn als ik je kon vertellen dat ik daardoor als eerste in de klas klaar was — maar dat was niet zo. En dat zou niet erg

zijn als ik je kon vertellen dat ik iets beters kreeg, namelijk een getuigenis van het Boek van Mormon. Maar dat gebeurde ook niet. Ik kreeg geen getuigenis. Ik kreeg sterren. Ik kreeg sterren omdat dát de reden was waarom ik las. Om het met de woorden van Moroni te zeggen: dat was mijn ‘eerlijke bedoeling’.

Moroni beschrijft heel duidelijk hoe je erachter kunt komen of het Boek van Mormon waar is: ‘En wanneer gij deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien gij vraagt met een oprecht hart, met een *eerlijke bedoeling* en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.’ (Moroni 10:4; cursivering toegevoegd.)

De juiste redenen

Als ik erop terugkijk, zie ik in dat de Heer me volkomen billijk heeft

**Een eerlijke
bedoeling is
het juiste om de
juiste redenen
doen.**

behandeld. Waarom zou ik hebben verwacht iets te krijgen waar ik niet naar op zoek was? Een eerlijke bedoeling is het juiste om de juiste redenen doen; ik las het juiste boek om de *verkeerde* redenen.

Pas jaren later las ik het Boek van Mormon met een eerlijke bedoeling. Nu weet ik dat het Boek van Mormon zijn goddelijke doel vervult om van

FOTO-ILLUSTRATE SERGEY NIVENS/ISTOCK/THINKSTOCK

het leven en de zending van Jezus Christus te getuigen, want ik heb het met een eerlijke bedoeling gelezen.

De les die ik over een eerlijke bedoeling en het Boek van Mormon leerde, is op iedereen in alle aspecten van het leven van toepassing. Maar al te vaak volgen we patronen en gewoontes die we door de jaren heen ontwikkeld hebben — we volgen gewoon de routine zonder erbij stil te staan waartoe die routine leidt. Doelgericht leven voegt focus en zin aan ons leven toe en kan een groot verschil maken. Doelgericht leven betekent dat je de betekenis van het 'waarom' kent — de motieven voor je daden. Socrates heeft gezegd: 'Een leven dat niet onder de loep wordt genomen, is niet de moeite waard.'¹ Denk dus eens goed na hoe je je tijd doorbrengt, en vraag je dan geregeld af: 'Waarom?' Dan leer je om verder te kijken dan dat ene ogenblik. Het is veel beter om vooruit te zien en je af te vragen: 'Waarom zou ik dat doen?', dan terug te kijken en te zeggen: 'Waarom heb ik dat in vredesnaam gedaan?'

Wat verwacht de Heer van je?

Toen ik jong was, besloot ik bijna niet op zending te gaan. Na een jaar studie en een jaar in het leger, had ik een goede baan als röntgenmedewerker in een ziekenhuis. Het leven zag er rooskleurig uit en ik dacht dat ik niet op zending behoefde te gaan.

Op een dag nodigde dokter James Pingree, een chirurg in het ziekenhuis, me uit voor de lunch. In de loop van

Doelgericht leven betekent dat je de betekenis van het 'waarom' kent — de motieven voor je daden. Socrates heeft gezegd: 'Een leven dat niet onder de loep wordt genomen, is niet de moeite waard.'

ons gesprek ontdekte hij dat ik niet van plan was om op zending te gaan en hij vroeg waarom. Ik zei dat ik al een beetje ouder was en dat het waarschijnlijk te laat was. Hij antwoordde meteen dat dat geen goede reden was en dat hij zelf na zijn medicijnenstudie nog op zending was gegaan. Vervolgens gaf hij zijn getuigenis van het belang van zijn zending.

Zijn getuigenis had een enorme uitwerking op mij. Ik ging erdoor bidden zoals ik nog nooit had gebeden — met een *eerlijke bedoeling*. Ik kon legio redenen bedenken om niet op zending te gaan: ik was verlegen. Ik had een baan die naar mijn zin was. Ik kon een studiebeurs krijgen die na mijn zending niet meer beschikbaar zou zijn. Maar het allerbelangrijkste was dat ik een vriendin had die op me had gewacht terwijl ik in het leger was, en ik wist dat ze niet nog eens

twee jaar zou wachten! Ik bad om de bevestiging dat mijn redenen geldig waren en dat ik gelijk had.

Tot mijn frustratie kon ik maar niet het makkelijke ja-of-nee-antwoord krijgen waar ik op hoopte. Maar toen kwam deze gedachte bij me op: 'Wat wil de Heer dat je doet?' Ik moest toegeven dat Hij wilde dat ik een zending zou vervullen. En dat werd een beslissend levensmoment. Ging ik doen wat ik wilde, of wat de Heer wilde? Dat is een vraag die we onszelf het beste vaak kunnen stellen.

Gelukkig besloot ik een zending te vervullen en werd ik aan het zendingsgebied Mexico-Noord toegewezen.

Eeuwige gevolgen

35 jaar later moedigde mijn zoon me aan om samen met hem naar Mexico te gaan. We hoopten dat we

een aantal mensen zouden zien die ik onderwezen had. We woonden een avondmaalsdienst bij in het plaatsje waar ik mijn zending begonnen was, maar ik herkende niemand. Na de dienst vroeg ik een lid of hij iemand herkende van mijn lijstje met mensen die we zolang geleden onderwezen hadden. Ik nam mijn lijst zonder resultaat met hem door, tot we bij de laatste naam kwamen: Leonor Lopez de Enriquez.

‘O ja’, zei de man. ‘Die familie zit in een andere wijk, maar ze gaan in dit gebouw naar de kerk. Hun avondmaalsdienst begint hierna.’

We hoefden niet lang te wachten voordat Leonor het gebouw betrad. Hoewel ze inmiddels in de zeventig was, herkende ik haar onmiddellijk, en zij mij ook. We omhelsden elkaar langdurig, in tranen.

‘We hebben 35 jaar lang gebeden dat je terug zou keren zodat we je konden bedanken omdat je onze familie het evangelie hebt gebracht’, zei ze.

Andere familieleden kwamen binnen en er waren meer omhelzingen en tranen. Al gauw vernamen we dat een van Leonors zoons de bisschop van de wijk was, een kleinzoon de pianist, een kleindochter de dirigente, en dat enkele kleinzoons jongemannen in de Aäronische priesterschap waren. Een van haar dochters was getrouwd met een raadgever in het ringpresidium. Een andere dochter was getrouwd met de bisschop van een nabijgelegen wijk. De meeste kinderen van Leonor waren op

zending geweest, en inmiddels waren er ook al kleinkinderen op zending geweest.

We vernamen dat Leonor een veel betere zendeling was dan ik. Haar kinderen herinneren zich nu dankbaar haar onvermoeibare inzet om ze het evangelie te leren. Ze heeft ze geleerd dat kleine beslissingen in de loop van de tijd resulteren in een overvloedig, rechtschapen en gelukkig leven, en zij brachten anderen datzelfde bij. Alles tezamen zijn meer dan vijfhonderd mensen door deze ene fijne familie bij de kerk gekomen.

En dat begon allemaal met een gesprek tijdens een lunch. Ik bedenk vaak dat als dokter Pingree meer op zijn loopbaan of op andere wereldse zaken gericht was geweest, hij mij niet zou hebben gevraagd waarom ik niet op zending ging. Maar hij was op andere mensen en op het bevorderen van het werk van de Heer gericht. Hij zaaide een zaadje dat is uitgegroeid, vrucht heeft gedragen, en dat zich oneindig blijft vermenigvuldigen (zie Markus 4:20). Door mijn zending leerde ik de eeuwige consequenties van één enkele beslissing om de wil van de Heer te doen.

Je eeuwige doel onthouden

Ik heb vaak op mijn leven teruggekeken en me afgevraagd waarom ik het zo moeilijk vond om de beslissing te nemen op zending te gaan. Het was moeilijk omdat ik afgeleid raakte; ik verloor mijn eeuwige doel uit het oog — de echte reden waarom we hier zijn.

Mijn verlangens en mijn wil waren niet in overeenstemming met de wil van de Heer; anders was de beslissing makkelijker geweest. En waarom waren zij niet in overeenstemming? Ik ging naar de kerk en nam op zondag deel aan het avondmaal, maar zonder op de betekenis te letten. Ik bad, maar ik was vooral plichtmatig bezig. Ik las wel in de Schriften, maar slechts sporadisch en zonder een eerlijke bedoeling.

Ik moedig je aan om bewust en doelgericht te leven — zelfs als je dat in het verleden niet consequent gedaan hebt. Laat je niet ontmoedigen door gedachten aan wat je al hebt gedaan, of niet hebt gedaan. Laat de Heiland de lei schoonvegen. Vergeet niet wat Hij gezegd heeft: ‘Zo dikwijls als zij zich bekeerden en vergeving zochten, met een *oprechte bedoeling*, ontvingen zij vergeving.’ (Moroni 6:8; cursivering toegevoegd.)

Begin nu meteen. Leef een doelgericht leven. Begrijp waarom je doet wat je doet en waartoe dat leidt. Doe je deze dingen, dan zul je ontdekken dat het belangrijkste ‘waarom’ van alles wat je doet, is dat je de Heer liefhebt en dat je inziet hoezeer Hij je liefheeft. Ik hoop dat je grote vreugde mag vinden in je streven naar volmaking, en in je begrip en uitvoering van zijn wil. ■

Uit de toespraak ‘Doelgericht leven: het belang van een eerlijke bedoeling’ tijdens een wereldwijde haardvuuravond voor jongvolwassenen aan de Brigham Young University op 11 januari 2015. De hele toespraak is te vinden op devotionals.lds.org.

NOOT

1. Socrates in Plato, *Apology* (2001), 55.

Geloof, dienstbetoon en een brood

Nissanka (Nissh) Muthu Mudalige

Ik verhuisde in 2007 voor mijn studie van Sri Lanka naar Armenië. Daar ontmoette ik de zendelingen, en een jaar later liet ik me dopen. Na mijn doop kreeg ik het verlangen om op zending te gaan. Dat was niet mogelijk omdat ik ouder dan 25 was. De zendingspresident riep me toen op een mini-zending. Ik verkondigde samen met de andere zendelingen het evangelie. Ik vond het heerlijk.

Mijn moed werd op de proef gesteld

Ik had in die tijd weinig geld. Toen het bedrijf van mijn vader failliet ging, kon hij me geen geld meer sturen. Ik had nog genoeg geld voor een paar dagen voedsel. Ik woonde vlakbij de universiteit, maar het zendingskantoor was een busrit van dertig minuten. Die rit kostte me 200 dram (zo'n vijftig cent).

Maar ik wilde toch mijn zendingswerk volbrengen. Toen een zending me opbelde en vroeg of ik met

hem enkele leden kon bezoeken en of ik hem bij het kerkgebouw kon ontmoeten — een busrit van bijna drie kwartier — zei ik ja, hoewel ik nauwelijks genoeg geld had om één brood te kopen. Ik besloot naar het kerkgebouw te lopen. Het was een hete zomerdag, dus ik moest onderweg rusten en wat water drinken. Het duurde twee uur voordat ik er eindelijk was. Toen ik later twee uur lang terugliep, kocht ik met mijn laatste muntje een brood.

Een grotere beproeving

Toen ik net thuis was, belde dezelfde zending me weer op. Hij zei: 'Het spijt me Nissh, maar een van de leden is ziek. Kun je met me meegaan om haar te zalven?' Ik wilde tegen hem zeggen dat ik te moe was na vier uur in de hitte te hebben gelopen. Maar ik had het hart niet. Mijn geloof gaf me de nodige kracht en moed. Dus ik zei dat ik met hem mee zou gaan.

Op dat moment kwam mijn kamergenoot binnen. Ik vroeg of ik wat geld

van hem kon lenen om met de bus naar het zendingskantoor te gaan. Hij zei dat hij nauwelijks genoeg geld had voor voedsel, en dat hij me geen geld kon lenen.

Plotseling viel mijn oog op het verse brood dat ik net had gekocht — het enige voedsel dat ik had. Ik pakte het brood op en zei: 'Ik heb net dit brood gekocht. Wil je het van me overnemen voor 100 dram?' Hij glimlachte en zei dat hij dat wel wilde. Ik

Toen ik naar huis liep, was ik niet moe. Het enige waar ik aan kon denken, was de glimlach van die oude vrouw.

nam het geld en ging met de bus naar het zendingskantoor.

We bezochten het lid van de kerk, een oudere vrouw die aan bed gekluisterd was. Ze kon nauwelijks haar ogen opendoen, maar ze glimlachte naar mij. Ze sprak me persoonlijk aan, en vertelde me over enkele herinneringen uit haar leven. Ze was zo blij dat wij bij haar thuis waren. De zending en ik zalfden haar. Ze glimlachte opnieuw en ik zag haar gezicht opklaren. Haar dochter zei dat ze haar moeder al maandenlang niet had zien glimlachen.

Ik liep opnieuw twee uur lang naar huis, maar nu was ik niet moe. Het enige waar ik aan kon denken, was de glimlach van die oude vrouw, en ons gesprek. Ik wist dat onze hemelse Vader wilde dat ik haar zou bezoeken.

Misschien had ze ons bezoek nodig om in de laatste dagen van haar leven nog wat geluk te voelen. Ik was dankbaar dat ik bij haar op bezoek kon. Ik vroeg onze hemelse Vader of Hij haar wilde zegenen. Ik vroeg Hem ook of Hij mij in die moeilijke tijd met dagelijks voedsel wilde zegenen.

Zegeningen uit de hemel

God liet me niet in de steek. Mijn vriend deelde die maand zijn voedsel met mij. Ik ging nooit hongerig naar bed, hoewel ik geen cent meer op zak had. Ik liep elke dag naar het zendingskantoor — en ik was nooit moe. Door mijn offer was ik gelukkig geworden.

Die maand werd ik vaak uitgenodigd om bij andere mensen te komen eten. Op een dag hadden

mijn kamergenoot en ik nog maar een klein broodje voor ons ontbijt. Die avond hadden we erg honger. We waren op weg naar een vriend om te vragen of we wat geld van hem konden lenen, toen er een auto met twee Armeniërs naast ons stopte. De mannen vroegen ons waar we vandaan kwamen. Toen we zeiden dat we uit Sri Lanka kwamen, nodigden ze ons uit om bij hen thuis te komen eten. Ze vroegen ons om over Sri Lanka te vertellen en we hadden een geweldige tijd.

Ik heb mijn hemelse Vader lief en ben Hem dankbaar voor alle zegeningen die ik voortdurend van Hem ontvang. Hij is er om mij te helpen, en ik voel elke dag zijn liefdevolle zorg voor mij. ■

De auteur woont in Armenië.

**Ouderling
Dallin H. Oaks**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

AAN DE VALSTRIK VAN

PORNOGRAFIE

ONTKOMEN

*We moeten allemaal adequaat op seksueel
getinte media leren reageren.*

Tien jaar geleden sprak ik in de algemene conferentie over pornografie. Ik voegde mijn stem toe aan de stem van andere leiders die voor de verwoestende geestelijke gevolgen van pornografie gewaarschuwd hebben. Ik waarschuwde ook dat teveel mannen en jongens beschadigd raakten door wat ik ‘informatiemateriaal dat onwettige seksuele relaties aanprijst’ noemde.¹ Elk gebruik van pornografie is slecht — het verwoest geestelijke ontvankelijkheid, het verzwakt de mogelijkheid om priesterschapsmacht uit te oefenen, en het schaadt dierbare relaties.

Nu, ruim tien jaar later, ben ik dankbaar dat velen naar de profetische waarschuwingen geluisterd hebben en onbesmet van pornografie gebleven zijn. Ik ben ook dankbaar dat velen gehoor aan de profetische uitnodiging gegeven hebben om zich van pornografie af te keren, gebroken harten en relaties te herstellen en op het pad van het discipelschap voort te gaan. Maar ik heb me nog nooit zoveel zorgen gemaakt om de velen onder ons die aan pornografie ten prooi vallen, vooral onze jongemannen en zelfs een toenemend aantal jongevrouwen.

Een van de hoofdredenen van het toenemende probleem van pornografie is dat er overal om ons heen seksueel getinte teksten en beelden zijn: we vinden ze in films, op tv, sociale media, in sms-berichten, apps, advertenties, boeken, muziek en alledaagse gesprekken. Daardoor worden we allemaal regelmatig en onvermijdelijk aan seksueel getinte boodschappen blootgesteld.

Door zich in nederigheid tot de Heer te wenden, gaat men bepaalde waarheden aanvaarden die, als men ze goed begrijpt, kracht geven en schaamte verdrijven.

I. Niveaus van pornografiegebruik

Om ons te helpen met dit toenemende kwaad om te gaan, wil ik een aantal niveaus van pornografiegebruik bespreken en daarbij aangeven hoe we ons er tegen kunnen weren.

In het verleden gaven we vooral raad over hoe je bij pornografie uit de buurt kon blijven en hoe je van een verslaving kon herstellen. Hoewel dat nog steeds belangrijk is, blijkt uit ervaring en de huidige omstandigheden dat er behoefte is aan raad over de niveaus van pornografiegebruik tussen die twee uitersten — onthouding en verslaving — in. Het is nuttig om ons op vier verschillende niveaus van pornografiegebruik te concentreren: (1) onbedoelde blootstelling, (2) incidenteel gebruik, (3) intensief gebruik en (4) dwangmatig gebruik (verslaving).

1. Onbedoelde blootstelling.

Ik denk dat iedereen wel eens onbedoeld aan pornografie blootgesteld wordt. Dat is geen zonde als we weggijken en het loslaten. Het is als een vergissing, die eerder correctie dan bekering vergt.²

2. Incidenteel gebruik.

Dit pornografiegebruik kan incidenteel of zelfs regelmatig zijn, maar het gebeurt altijd bewust, en daarin ligt het kwaad.

Pornografie wekt krachtige seksuele gevoelens op en versterkt die. De Schepper heeft ons die gevoelens met een wijs doel gegeven, maar Hij heeft ons ook geboden gegeven die het uiten ervan beperken tot een man en vrouw die getrouwd zijn. Pornografie verlaagt gepaste seksuele uitingen en spoort aan tot het uiten van seksuele gevoelens buiten de grenzen van het huwelijk. Wie pornografie gebruikt, springt lichtzinnig om met krachten die zo sterk zijn dat ze leven kunnen scheppen of vernietigen. Laat u daar niet mee in!

Het gevaar van bewust pornografiegebruik, hoe weinig dat ook voorkomt, is dat het altijd tot

frequenter gebruik aanzet, wat er uiteindelijk toe leidt dat iemand vaker seksuele gevoelens heeft en seksueel gedrag vertoont. Wetenschappers hebben ontdekt dat seksueel getinte afbeeldingen chemische stoffen in de hersenen produceren die seksuele gevoelens belonen, wat vervolgens meer seksueel gedrag stimuleert.³ Immoreel seksueel gedrag veroorzaakt altijd schaamte wat zich na een tijd diep in iemands wezen kan wortelen.

3. **Intensief gebruik.** Herhaaldelijk bewust pornografiegebruik kan tot een gewoonte leiden, 'een gedragspatroon dat regelmatig gevolgd wordt, totdat het bijna een reflex is'.⁴ Bij gewoontegebruik ervaart de gebruiker dat hij meer stimulatie nodig heeft om dezelfde bevredigende reactie teweeg te brengen.

4. Dwangmatig gebruik (verslaving).

Iemands gedrag is verslavend als het een afhankelijkheid vormt (zoals bij drugs, alcohol, gokken enzovoort) die tot een 'onweerstaanbare dwanghandeling' leidt die

'prioriteit over bijna alles krijgt'.⁵

Dankzij de genade
van Jezus Christus
kunnen we vergeving
krijgen en de kracht
om te veranderen.

II. Het belang van het begrijpen van deze niveaus

Als we deze verschillende niveaus herkennen, zien we ook in dat niet iedereen die bewust pornografie gebruikt eraan verslaafd is. Eigenlijk zijn zelfs de meeste jongemannen en jongevrouwen die strijd leveren met pornografie niet verslaafd. Dat is een heel belangrijk onderscheid om te maken — niet alleen voor ouders, huwelijkspartners en leiders die willen helpen, maar ook voor wie met dit probleem kampen. Ik vertel u waarom.

Ten eerste, hoe meer men betrokken is — van onbedoelde blootstelling tot incidenteel of herhaaldelijk bewust gebruik tot intensief gebruik en tot dwangmatig gebruik (verslaving) — hoe moeilijker het herstel is. Als het gedrag ten onrechte als verslaving bestempeld wordt,

kan de gebruiker denken dat hij zijn keuzevrijheid kwijt is en het probleem niet kan overwinnen. Dat kan zijn voor-nemen om te herstellen en zich te bekeren, verzwakken. Een beter begrip van de ernst van een probleem — dat het misschien niet zo ingeworteld of extreem is — kan de persoon daarentegen hoop en meer kracht geven om zijn keuzevrijheid te gebruiken om ermee te stoppen en zich te bekeren.

Ten tweede, net zoals alle andere zonden verjaagt het bewust gebruik van pornografie de Heilige Geest. Sommigen die dat ervaren, krijgen de ingeving om zich te bekeren. Anderen voelen zich misschien in verlegenheid gebracht en proberen door leugens hun schuldgevoelens te verbergen. Ze kunnen zich ook schamen wat tot afkeer van zichzelf kan leiden. Als dat gebeurt kan de gebruiker een van Satans grootste leugens gaan geloven: dat hij door wat hij gedaan heeft of nog steeds doet een slecht mens is, de genade van de Heiland onwaardig is en zich niet kan bekeren. Dat is eenvoudigweg niet waar. We zijn nooit te ver buiten het bereik van de Heiland en zijn verzoening.

Ten slotte is het belangrijk om zelfs intensief of regelmatig gebruik niet als een verslaving te bestempelen, omdat

dat de omstandigheden of de volledige aard van de noodzakelijke bekering en het herstel niet juist beschrijft. Als we beter begrijpen waar iemand zich in het proces bevindt, weten we ook beter wat er voor het herstel nodig is.

III. Aan pornografie ontkomen

Laat ons nu bekijken hoe men uit de valstrik van pornografie kan ontkomen en ervan kan herstellen. Dat is niet alleen nuttig voor wie pornografie willen overwinnen, maar ook voor de ouders en leiders die willen helpen. Men zal pornografie eerder mijden en er eerder van herstellen als men er met ouders en leiders over praat.⁶

Ongeacht het niveau van bewust pornografiegebruik vergt het pad dat naar herstel, reinheid en bekering leidt dezelfde basisbeginselen: nederigheid, discipelschap, uitvoering van een persoonlijk actieplan, verantwoording en steun, en in geloof volharden.

A. Nederigheid

Om pornografie en het bijbehorende gedrag echt te overwinnen, moet men nederigheid ontwikkelen (zie

Naar deze waarheden handelen, betekent ook dat iemand zich opnieuw als discipel van de Heer Jezus Christus toewijdt en datgene doet wat hem reinigt en tegen toekomstige verleidingen sterkt.

Ether 12:27). Door zich in nederigheid tot de Heer te wenden, gaat men bepaalde waarheden aanvaarden die, als men ze goed begrijpt, kracht geven en schaamte verdrijven. Sommige van die waarheden zijn:

- Ieder van ons is een dierbaar kind van onze liefdevolle hemelse Vader.
- Onze Heiland, Jezus Christus, kent ieder van ons persoonlijk en heeft ons lief.
- De verzoening van onze Heiland geldt voor al Gods kinderen.
- Dankzij de genade van Jezus Christus kunnen we vergeving krijgen en de kracht om te veranderen.
- Ieder van ons heeft de onbetaalbare gave van keuzevrijheid die ons in staat stelt om een beroep te doen op de macht en kracht van de verzoening.
- Mensen die met pornografie worstelen, kunnen hoop putten uit de kennis dat anderen die strijd gewonnen hebben.
- Pornografie is slecht, maar dat betekent niet dat de gebruiker dat ook is.
- Iedereen kan aan de valstrik van pornografie ontkomen en volledig herstellen, maar dat is alleen mogelijk door een beroep te doen op de kracht van de verzoening.
- Ware bekering van pornografie vergt meer dan er alleen mee op te houden. Zo'n bekering vereist een verandering van hart door de verzoening van Christus.

Als iemand deze waarheden omarmt, zal dat hem geestelijk sterken, zodat hij naar die waarheden kan handelen. Dan is hij klaar om hulp van de Heer te krijgen, waarmee hij de nodige veranderingen kan aanbrengen en zich kan bekeren en herstellen.

B. Discipelschap

Naar deze waarheden handelen, betekent ook dat iemand zich opnieuw als discipel van de Heer Jezus Christus toewijdt en datgene doet wat hem reinigt en

tegen toekomstige verleidingen sterkt. Dat betekent toewijding aan persoonlijk godsdienstig gedrag: dagelijks zinvol gebed en Schriftstudie, kerkbijeenkomsten bijwonen, dienen, vasten en aan het avondmaal deelnemen en naar de tempel gaan (indien de bisschop toestemming geeft).

C. Uitvoering van een persoonlijk plan

Nederige discipelen van Jezus Christus zullen herkennen welke sterke gevoelens, situaties en plaatsen tot pornografiegebruik prikkelen. Na analyse van die prikkels stellen ze een persoonlijk ontsnapingsplan op dat hen ertoe brengt:

- De prikkels en impulsen die opduiken te herkennen.
- Specifieke positieve dingen te doen die de verleiding neutraliseren.
- Gedachten en energie op de Heer te richten.
- Dagelijks gericht dingen te doen die hun voornemen sterken om rechtschapen te leven.

Bij het opstellen van een persoonlijk plan dient men de voortreffelijke hulpbronnen van de kerk te gebruiken. De website overcomingpornography.org heeft bijvoorbeeld ook informatie voor familieleden en priesterschapsliders die de persoon steunen. Bovendien is het verslavingsherstelprogramma van de kerk beschikbaar voor alle leden die met verslavend gedrag kampen, en komt ook hun familieleden ten goede.

D. Verantwoording en steun

Nederige volgelingen van Jezus Christus die erkennen dat ze de Heiland nodig hebben, zoeken ook de hulp van hun bisschop die door de Heer als hun priesterschapslider geroepen is en de noodzakelijke sleutels draagt om hen in staat te stellen zich te bekeren. Met de instemming van de betrokkenen en als hij zich daartoe geïnspireerd voelt, kan de bisschop ook iemand roepen om met hen te werken en hen te helpen. Deze raad van president Gordon B. Hinckley (1910–2008) is op alle omstandigheden van toepassing:

‘Wilt u [...] vanuit het diepste van uw ziel de Heer smeken dat Hij deze verslaving van u zal wegnemen. En ik hoop dat u de moed zult hebben om de liefdevolle hulp van uw bisschop, en zo nodig professionele hulp, in te roepen.’⁷

Naargelang de ernst van het probleem, heeft iemand misschien de steun nodig van een ervaren vertrouwenspersoon of professionele therapeut, tot wie hij zich in zwakke momenten kan wenden en die hem kan helpen om zich aan zijn plan te houden.

E. In geloof volharden

Mensen die zich bekeerd hebben en het verlangen naar pornografiegebruik overwonnen hebben, moeten waakzaam blijven, want de tegenstander zal nog steeds hun menselijke zwakheid willen uitbuiten. Onbedoelde blootstelling aan pornografie kan ondanks alle pogingen om dat te vermijden toch voorkomen. De seksuele gevoelens die ze van God gekregen hebben, moeten ze hun hele leven beteugelen en ze moeten er aan blijven werken om rein te zijn.

IV. Medeleven voor allen

Nu wil ik het hebben over hoe we hen moeten behandelen die in de valstrik van pornografie klem zitten.

Wij hebben allemaal de verzoening van Jezus Christus nodig. Wie met pornografie worstelt, heeft ons medeleven en onze liefde nodig bij het volgen van de nodige beginselen en herstelstappen. Veroordeel hen alstublieft niet. Ze zijn niet slecht of hopeloos. Ze zijn zoons en dochters van onze hemelse Vader. Door middel van gepaste en volledige bekering kunnen ze rein worden en elk verbond en elke tempelzegening waardig zijn die God beloofd heeft.

Ik wil de jongevrouwen en jongemannen die denken aan trouwen aanmoedigen om behoedzaam een eeuwige metgezel uit te kiezen die rein is voor de Heer en tempelwaardig is. Iemand die zich volledig van pornografie bekeert, is deze zegeningen waardig.

Ieder van ons heeft de onbetaalbare gave van keuzevrijheid die ons in staat stelt om een beroep te doen op de macht en kracht van de verzoening.

V. Tot besluit

Iedereen zal zijn hele leven met seksueel getint materiaal geconfronteerd worden. Dankzij de leiding van onze liefdevolle Heiland, waaronder de verzekering in de avondmaalsverbonden dat we zijn Geest altijd bij ons mogen hebben (zie LV 20:77), kunnen we altijd gepast reageren. Ik getuig dat we

dit moeten doen om de zegeningen te ontvangen van Hem die wij aanbidden. Als we dat doen, zullen we de vrede van de Heiland ontvangen en op het pad blijven naar onze eeuwige bestemming, namelijk de verhoging. ■

NOTEN

1. Zie Dallin H. Oaks, ‘Pornografie’, *Liahona*, mei 2005, 87–90.
2. Zie Dallin H. Oaks, ‘Sins and Mistakes’, *Ensign*, oktober 1996, 62–67.
3. Zie Donald L. Hilton jr., m.d., ‘Pornography Addiction—a Supranormal Stimulus Considered in the Context of Neuroplasticity’, *Socioaffective Neuroscience and Psychology*, deel 3 (2013), socioaffectiveneuroscipsychol.net/index.php/snp/article/view/20767; zie ook ‘Porn Changes the Brain’, fightthenewdrug.org.
4. *Webster’s Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English Language* (1989), ‘habit’.
5. *American College of Physicians Complete Home Medical Guide* (1999), 564.
6. Bovendien dienen jongeren en hun ouders openhartige, gepaste gesprekken over de menselijke voortplanting te hebben. Jongeren die van hun leeftijdgenoten in plaats van hun ouders over seks horen, zullen er makkelijker via pornografie meer over willen weten.
7. Gordon B. Hinckley, ‘Een tragisch kwaad onder ons’, *Liahona*, november 2004, 62.

Op de **JUISTE TIJD** op de **JUISTE PLEK**

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van deze maand:
**Meer op Christus
gaan lijken**

Heeft iemand wel eens gezegd dat iets wat u deed of zij nodig had? Soms gebeurt dat omdat onze hemelse Vader u op precies het juiste moment te hulp liet komen. U luisterde naar de Geest zodat u die ingeving van uw hemelse Vader kon herkennen. Blijf zo leven dat u voor die ingevingen in aanmerking komt, en blij bereid om anderen te helpen — u weet nooit wanneer Hij u nodig heeft als iemands reddende engel.

Hier volgen twee verhalen over mensen die juist dát deden:

HET PARKEER- KAARTJE

Fátima Rocha Gutiérrez

Ik ging met vrienden van de kerk naar de bioscoop. Toen we in het winkelcentrum aankwamen, kregen we een parkeerkaartje. Na de film beseften we dat we het

parkeerkaartje kwijt waren geraakt. Eerst dachten we dat we alleen voor het kaartje hoefden te betalen, maar we hadden geen van allen de 180 pesos bij ons voor de boete.

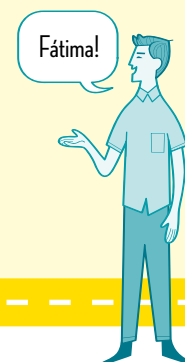
Maar niet voor het parkeren betalen, zou betekenen dat de auto werd weggesleept, wat nóg duurder zou zijn. Mijn vrienden werden wanhopig, vooral degene die had gereden, want de auto was van zijn vader. Ik zonderde me af om een gebed uit te spreken. Ik vroeg met al mijn geloof en nederigheid of hemelse Vader ons een oplossing voor ons probleem wilde bieden zodat we veilig terug naar huis konden gaan. Ik zal nooit vergeten wat er slechts enkele seconden na mijn gebed gebeurde.

Onderweg terug naar de auto riep iemand achter mij mijn naam.

Het was Francisco, een vriend van de middelbare school. Hij vroeg wat ik aan het doen was, en ik vertelde hem wat er was gebeurd. Zonder aarzelen trok hij zijn portemonnee en gaf me genoeg geld om voor het kwijtgeraakte parkeerkaartje te betalen. Die goede daad was een onmiddellijk antwoord op mijn smeekbeden tot mijn hemelse Vader.

Francisco zal misschien nooit beseffen hoe behulpzaam hij was, maar ik weet dat ik de rest van mijn leven erg dankbaar zal zijn.

Soms verhoort onze hemelse Vader onze gebeden op verbazingwekkende manieren, maar toeval bestaat niet. Onze hemelse Vader en Jezus Christus kennen ons door en door, en bemoeien zich met ons leven.

Ik weet dat we door een recht-schapen leven talloze zegeningen krijgen die alleen onze hemelse Vader ons kan verlenen, inclusief zijn belofte dat als we dat doen, we 'ten laatsten dage zullen worden verhoogd' (Alma 37:37). ■

De auteur woont in Baja California (Mexico).

EEN TIJDIG TELEFOONTJE

Chen Ching Chuan

Toen ik opgroeide, geloofde ik niet dat God bestond. Ik leefde een hectisch leven, en op mijn donkerste dagen was ik zo depressief dat ik een eind aan mijn leven wilde maken. Toen kwamen de zendingen bij me aan de deur. Het evangelie was precies wat ik nodig had. Ik werd er naartoe getrokken alsof het een magneet was.

Er kwam geen eind aan mijn beproevingen, maar ik was beter in staat om de invloed van de tegenstander te weerstaan. Voor

het eerst voelde ik wat geluk was.

Maar de depressiviteit liet me niet zo gemakkelijk los. Ik kwam op een punt dat ik weer de moed wilde opgeven. Toen belde zuster Ting me op, de vrouw van de bisschop. Ze zei dat ze het gevoel had dat ze me moest bellen. Ze vroeg hoe het met me ging. Ik stortte mijn ziel bij haar uit. Ze was op dat moment een engel die door God gezonden was.

Door die ervaring kreeg ik weer kracht. Mijn geloof werd versterkt. Ik kreeg het gevoel dat ik de dood kon overwinnen. Ik voelde mij bevrijd, zoals in Alma 36:2-3 staat:

'Want zij leefden in knechtschap, en niemand kon hen bevrijden dan alleen [...] God. [...]

'Wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun beproevingen en in hun moeilijkheden en in hun benauwingen, en ten laatsten dagen [...] worden verhoogd.'

Ik heb nog steeds beproevingen, maar ik laat me niet meer uit het veld slaan. God heeft me

in al mijn beproevingen en zorgen bijgestaan. Hij heeft me uit de geestelijke gevangenis, uit slavernij en van de dood bevrijd. Hij is mijn Heiland. ■

De auteur woont in Taichung (Taiwan).

GOD WAAKT OVER ONS

'God ziet ons, Hij waakt over ons.

Maar Hij voorziet meestal door een ander in onze behoeften. Daarom is het van essentieel belang dat wij elkaar in het koninkrijk dienen.'

President Spencer W. Kimball (1895-1985), Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball (2006), 70.

JE BOEK DES LEVENS

Wat zet jij er in?

Elke dag biedt een nieuwe pagina om iets op te schrijven. Leid je leven zó dat er op elke pagina 'Ik ben blij dat ik dat heb gedaan' staat, en niet 'Had ik maar....'

(Zie L. Tom Perry, 'Hoe je je boek des levens kunt vullen', Liahona, februari 2014, 61)

Genesis 1:26-27

Wat betekent het om naar Gods beeld geschapen te zijn?

HET BEELD VAN GOD

‘Het verlaagt de mens in geen enkel opzicht om een macht te erkennen die hoger is dan de mens zelf. Integendeel, het verhoogt hem. Als we onthouden dat wij naar het beeld van God geschapen zijn, zullen we het niet moeilijk vinden om Hem te benaderen. [...] Als we dit door geloof te weten komen, zal het gemoedsrust en grote innerlijke vrede teweegbrengen.’

Thomas S. Monson, ‘The Lighthouse of the Lord’, *Ensign*, november 1990, 95–96.

LATEN WIJ

Door deze meervoudsconstructie klinkt het alsof God het tegen iemand anders heeft — en dat had Hij ook. Joseph Smith heeft ons geleerd dat ‘het hoofd van de Goden in het begin een raadsvergadering van Goden bijeenriep; zij kwamen bijeen en stelden een plan op om de wereld en de mensen te scheppen.’ (*History of the Church*, 6:308.) Deze raadsvergadering werd bijgewoond door de Heer Jezus Christus en anderen (zie Moses 2:26–27; Abraham 4:26–27).

NAAR ONS BEELD

‘God was eens zoals wij nu zijn. Hij is een verhoogde Persoon en zit in de hemel op zijn troon! Dat is de grote

verborgenheid. Als de sluier vandaag uiteen werd gereten en [...] u Hem nu zou zien, zou u Hem in menselijke gedaante zien — net als uzelf, met het personage, het beeld en de vorm van een mens.’

Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith (2007), 40.

26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

‘De mens is het kind van God, geformeerd naar het goddelijke beeld en begiftigd met goddelijke eigenschappen. En zoals een zoontje van een aardse vader en moeder bij machte is om na verloop van tijd een man te worden, kan het onontwikkelde nageslacht van celestiale ouders zich, door eeuwen en tijdperken ervaring op te doen, ontwikkelen tot een God.’

Het Eerste Presidium, ‘The Origin of Man’ *Improvement Era*, november 1909, 81; *Ensign*, februari 2002, 30.

HEERSEN

‘De aarde met alles wat erop is, behoort verantwoordelijk gebruikt te worden om de mensheid in stand te houden. Maar we zijn allen beheerders — geen eigenaars — van deze aarde en haar rijkdommen, en we zullen aan God rekenschap moeten afleggen van wat we met zijn schepingen hebben gedaan.’

‘Environmental Stewardship and Conservation’, *mormonnewsroom.org*; zie ook Leer en Verbonden 104:13–15.

MANNELIJK EN VROUWELIJK

‘Alle mannen en vrouwen zijn naar het beeld van de universele Vader en Moeder geschapen, en zijn letterlijk zoons en dochters van God.’

Het Eerste Presidium, ‘The Origin of Man’ *Improvement Era*, november 1909, 78; *Ensign*, februari 2002, 29.

‘Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en doel.’

‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, 129.

Noot van de redactie: deze pagina is niet bedoeld als allesomvattende uitleg van de gekozen seminarieteksten, maar als uitgangspunt voor persoonlijke studie.

MIJN ZOEKTOECHT

NAAR DE WAARHEID

Mij was altijd geleerd dat er geen God bestond, maar dat wilde ik wel zelf bepalen.

Peng Hua

Aangezien ik in een prestatiegericht en ongodsdienstig Aziatisch land was opgegroeid, wilde ik altijd al succes hebben, maar had ik geen eeuwige beginselen of waarheden als richtsnoer. In mijn land betekende succes dat je rijk en machtig was.

Mijn ouders hadden me altijd geleerd dat er geen God bestond. Voor hen was godsdienst onzin, iets dat alleen bestemd was voor zwakke mensen. Heel lang beschouwde ik mezelf als atheïst. Zij leerden me dat ik alleen op mezelf moest vertrouwen. Dus al van jongs af aan heb ik mijn hoge ambities gebruikt als motivatie om heel hard te studeren en te werken.

Mijn ouders hadden hoge verwachtingen van me. Ze wilden dat ik voortdurend hoge cijfers haalde. Als ik een slecht cijfer kreeg, vond ik het naar als ik hun teleurgestelde gezichten zag en ze hoorde ruziemaken. Ik moest naast mijn gewone huiswerk ook in het weekend extra huiswerk maken om mijn hoge cijfergemiddelde aan te houden.

Zelfs na het bereiken van de doelen die ik had gesteld, had ik het gevoel dat het leven meer voor me in petto had. Diep in mijn hart wist ik dat er toch zeker nog meer te ontdekken moest zijn.

Op een dag besloot ik zelf uit te zoeken of er een God bestond. Als Hij bestond, wilde ik weten wat Hij van me verwachtte of anders dat godsdienst inderdaad slechts onzin was, bedacht door mensen. Ik was niet bang voor het antwoord, welke van de twee het ook zou zijn. Ik wilde gewoon de waarheid weten.

Rond die tijd raakte ik bevriend met Taylor, een van de andere spelers in het basketbalteam waartoe ik behoorde.

Op een ochtend vroeg ik hem om een lift naar school. Hij zei ja, maar dan moest ik een uur eerder opstaan om met hem mee naar het seminarie te gaan. Ik stemde aarzelend in, want ik wist niet wat seminarie was. Ik genoot van het seminarie, maar meer vanwege wat ik voelde dan wat ik leerde.

Kort daarna vroeg Taylor of ik mee naar de kerk wilde. Ik vond de kerk eerst een beetje saai en vreemd, maar uiteindelijk kreeg ik in de dienst een warm, vredig gevoel dat mij ontroerde.

Ik was echter nog steeds niet overtuigd dat dit fijne gevoel iets met God te maken had. Hoe kon ik te weten komen of dat gevoel niet uit mijzelf kwam? Hoe kon ik te weten komen of ik dat gevoel niet zelf opwekte?

Na veel innerlijk overleg benaderde ik Taylors moeder met mijn vragen. Zij vertelde me dat ik antwoord op mijn vragen kon krijgen door in de Schriften te lezen en te bidden over de vragen waar ik mee zat. Ik bad zonder een antwoord te krijgen, en ik vond het moeilijk om me aan de regels en geboden die ik leerde te houden. Ik was vaak gefrustreerd. Ik verwachtte een wonderbaarlijke, dramatische verschijning van God, of de een of andere wonderbaarlijke gebeurtenis die zou aantonen dat God echt bestond. In feite wilde ik in één keer een onwankelbaar getuigenis. Maar hoe meer ik bad, hoe meer duidelijkheid ik kreeg. Hoe beter ik me aan de geboden hield, hoe gelukkiger ik werd. Hoe meer ik in de Schriften las, hoe meer openbaring ik kreeg. Geleidelijk aan werd mijn getuigenis sterker, net als de zon die in de ochtend opkomt.

Het duurde twee jaar voordat ik besloot om me te laten dopen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Hoewel ik voordien veel goede morele

WE KUNNEN ERVOOR KIEZEN OM TE GELOVEN

‘Geloof en getuigenis zijn geen passieve beginselen. Ze overkomen ons niet. Geloof is iets waar we voor kiezen – iets waar we

op hopen, waar we ons voor inspannen en waar we offers voor brengen. We gaan niet per ongeluk in de Heiland en zijn evangelie geloven, net zo min als dat we per ongeluk bidden of tiende betalen. We nemen een actieve beslissing om te geloven, net zoals we ervoor kiezen om andere geboden te onderhouden.’

Ouderling L. Whitney Clayton van het Presidium van de Zeventig, ‘Kies ervoor om te geloven’, *Liahona*, mei 2015, 38.

normen en beginselen had nageleefd, kan ik nu zeggen dat ik de eeuwige en ultieme waarheid heb gevonden: God leeft. Jezus is de Christus, onze Heiland en Verlosser. De hemelen zijn geopend. Er is een profeet van God op aarde. De verzoening van Jezus Christus heeft echt plaatsgevonden. God vergeeft echt alle zondaren die zich bekeren. Ik ben misschien niet zo slim of begaafd als andere mensen, maar wat ik weet, is onbetaalbaar. ■

De auteur woont in Californië (VS).

Geweldige JONGEMANNEN EN JONGEVROUWEN IN DE SCHRIFTEN

Je kunt iets leren van het voorbeeld van de vele rechtschapen jongeren uit de verhalen in de Schriften.

Gisela Guthier

De Heer heeft de jongeren van de kerk lief. Hij heeft veel vertrouwen in jullie. In elk tijdperk heeft de Heer moedige jongemannen en jongevrouwen geïnspireerd om zijn volk te leiden en tot zegen te zijn. Hij heeft hun creativiteit, moed en echtheid nodig. Dat is altijd zo geweest, en dat zal altijd zo blijven.

De vele voorbeelden van jonge helden lopen als een rode draad door de Schriften. Hoewel ze lang geleden leefden, kun je hun voorbeeld volgen en iets van hun leven leren. Ze hadden familieproblemen; ze leefden onder goddeloze mensen; ze hadden vijanden als Goliath, maar door hun moed, gehoorzaamheid en geloof in Jezus Christus konden ze hun moeilijkheden overwinnen — en dat kunnen jullie ook.

Abraham

Abrahams vastberadenheid, moed en bereidheid om zich tegen het kwaad te verzetten, waren geweldig — vooral omdat zijn vader afgoden aanbad. Als jongeman stond hij zo pal voor het goede dat hij bijna als offer werd gedood. (Zie Abraham 1:2–7.)

Jozef uit Egypte

Hij was 17 jaar oud toen zijn oudere broers hem als slaaf verkochten. Maar met de hulp van de Heer was Jozef in staat om van die moeilijke situatie iets goeds te maken. Hij werd niet verslagen, omdat hij nooit de moed opgaf. Hij bleef vertrouwen op de Heer. De innerlijke grootsheid van Jozef kwam tot uitdrukking in de geweldige manier waarop hij de onrechtvaardigheid die hem was aangedaan vergaf. (Zie Genesis 37; 45.)

David

Als tiener was David herder. Hij vocht met een beer en een leeuw om de schapen van zijn vader te beschermen. Hij had geen zelfvertrouwen omdat hij het zo goed deed als herder, maar omdat hij geloof in onze hemelse Vader had, zoals blijkt uit zijn gevecht met Goliath. (Zie 1 Samuël 17:32–54.)

Esther

Zij zette vastberaden haar eigen leven op het spel om haar volk te redden. Het was niet haar schoonheid maar haar geestelijke eigenschappen waardoor ze zo'n geweldige vrouw was. (Zie Esther 4–5.)

Daniël

Hij gehoorzaamde de gezondheidswet van de Heer terwijl anderen om hem heen dat niet deden. Hij bad, hoewel bidden tot onze hemelse

Vader tegen de wet van de koning was. Door zijn rechtschapenheid en openheid voor de Geest, werd Daniël door de Heer gezegend met de gave van uitlegging van dromen en visioenen. Hij kreeg de macht en wijsheid van onze hemelse Vader zodat hij in tijden van gevaar, hemelse machten kon gebruiken. (Zie Daniël 1:6.)

Nephi

Nephi was een groot voorbeeld toen hij zei: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden' (1 Nephi 3:7). Hij had de moed om te doen wat hem was geboden. Woonde hij in een prachtig huis? Nee, hij woonde jarenlang in de wildernis. Ging alles goed in zijn leven? Nee, zijn broers waren vaak boos op hem en probeerden hem soms te doden. Ondanks alles gehoorzaamde hij de geboden van de Heer.

Tweeduizend jonge Ammonieten

Deze jongemannen waren door goede ouders opgevoed, en door hun

geloof in de woorden van hun moeders werden ze gezegend. Ze hadden geleerd dat ze goed moesten luisteren en gehoorzamen. En in de oorlog twijfelden ze er niet aan dat hun hemelse Vader hen zou beschermen. (Zie Alma 56:45–48.)

Mormon

Toen hij vijftien jaar oud was, bezocht de Heer hem omdat hij nederig, rein en zuiver was, ondanks de onfatsoenlijke levenswijze van de mensen om hem heen. Ook werd Mormon op vijftienjarige leeftijd de leider van het leger. Later moest hij de Schriften bijhouden. (Zie Mormon 1–2.)

Joseph Smith

Toen hij veertien was, bestudeerde hij de Bijbel en ging hij in gebed om te weten te komen van welke kerk hij lid moest worden. De Heer riep hem om het evangelie en de kerk van Jezus Christus te herstellen. Ondanks veel problemen wijdde Joseph zijn hele leven aan die opdracht. Toen

hij zeventien was, werd hij bezocht door de engel Moroni, die hem de gouden platen liet zien. Zelfs op jonge leeftijd was Joseph Smith een groot leerkracht en een geweldig voorbeeld voor de mensen om hem heen. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1.)

Onze tijd

Is de tijd van geweldige jongemannen en jongevrouwen nu voorbij? Nee! De engel Moroni zei tegen Joseph Smith dat de profetie van Joël in vervulling zou gaan:

'Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien.

'Ja, zelfs op de dienaren en op de dienarens zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten' (Joël 2:28–29; zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:41). ■

De auteur, die seminariëleerkracht was, woonde in Duitsland en is in 2012 overleden.

‘Toen mijn moeder ziek was, vastten en baden we voor haar, maar toch stierf ze. Hoe kan ik daar vrede mee hebben?’

Dit is een verdrietige tijd voor je. Het is normaal dat je gerustgesteld wilt worden en antwoord wilt krijgen op je vele vragen: ‘Waarom is ze niet blijven leven? Zie ik haar weer terug? Hoe kan ik zonder haar verder leven?’

Het evangelie van Jezus Christus geeft ons troost en antwoorden. De Heer heeft beloofd: ‘Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden’ (3 Nephi 12:4). Probeer de Heilige Geest te voelen, want Hij is de Trooster.

Je vraagt je af of er wel naar je gebeden is geluisterd. Ik verzeker je dat onze hemelse Vader altijd naar onze gebeden luistert. De Schriften en de levende profeten verzekeren ons dat dit zo is. Wat de Heer tegen Joseph Smith zei, geldt ook voor ons: ‘Uw gebeden en de gebeden van uw broeders zijn tot in mijn oren opgestegen’ (LV 90:1). Maar we moeten bedenken dat onze hemelse Vader onze gebeden verhoort vanuit een eeuwig perspectief (zie Jesaja 55:8–9). Daarom volgen we het voorbeeld van de Heiland en vragen we om zegeningen, maar vervolgens vragen we oprecht of de wil van de Vader mag geschieden (zie Lukas 22:42).

Hoewel het moeilijk is, kan deze beproeving een mogelijkheid voor je zijn om te groeien. Je kunt leren om geloof in Gods wil te hebben, zelfs al is je moeder niet genezen. Natuurlijk wilde je dat ze zou blijven leven. Maar de proef die we in dit sterfelijke leven moeten doorstaan, is altijd op God vertrouwen — vooral als dat moeilijk is. Als je op Hem vertrouwt, zullen ‘alle dingen [...] voor [je] welzijn samenwerken’ (LV 90:24).

De dood maakt deel uit van Gods plan

Volgens het plan van geluk dat onze hemelse Vader voor ons heeft beraamd, kunnen we alleen maar naar Hem terugkeren als we sterven en herrijzen, want zo gaan we van onze sterfelijke toestand over in een onsterfelijke toestand. Je hoeft alleen maar te accepteren dat de dood deel uitmaakt van dat plan, en te geloven dat je ooit weer bij je overleden moeder zult zijn. Weet dat je moeder in de geestenwereld is, en dat ze op je wacht.

*David M. (18), West-Kasai
(Democratische Republiek Congo)*

Ze is in de geestenwereld.

Mijn moeder kreeg twee jaar geleden kanker. Ik vond het naar om te zien dat ze pijn leed, en ik wenste dat ik iets voor haar kon doen. En hoewel mijn moeder beter werd, vond ik het een moeilijke ervaring. Jouw moeder is ergens waar ze geen pijn of lijden ervaart. Het is moeilijk dat je haar niet meer ziet, maar je bent nooit alleen. Zij zal altijd van je houden, en onze hemelse Vader is er altijd om je op te beuren als je bij de pakken neerzit. Je wordt nooit in de steek gelaten. Jezus Christus heeft onder de pijn van de wereld geleden; Hij weet hoe je je voelt en wat je doormaakt. Doe wat ik in mijn beproeving deed: wend je tot Hem, dan zal Hij je lasten verlichten.

Shiloh W. (18), Chihuahua (Mexico)

Je familie wordt herenigd

Mijn moeder overleed toen ik nog maar twaalf jaar was. Ik was toen geen lid van de kerk. Toen ze ziek was, bad ik vaak dat ze beter mocht worden. Ik had veel geloof, en ik vertrouwde op God, hopen dat ze haar gezondheid weer terug zou krijgen. Maar jammer genoeg herstelde ze niet. Ik vroeg me af waarom ze zo jong stierf, en ik het vanaf mijn tienerjaren zonder haar moest stellen. Ik was boos en ging zelfs twijfelen aan het bestaan van God. Nu ik lid van de kerk ben, begrijp ik het heilsplan. Ik weet dat ze op me wacht en dat onze familie herenigd zal worden.

Inaê L. (19), Minas Gerais (Brazilië)

We leren van beproevingen

Mijn moeder is drie jaar geleden overleden. Je relatie met je hemelse Vader en de Heiland zal verbeteren als je in tijd van nood opziet naar Hen. Wat een klap deze beproeving ook voor je is, je zult merken dat het ook een zegen kan zijn. Vraag je hemelse Vader om gemoedsrust en geruststelling. Vertrouw op het plan van de Heer voor jou. Accepteer dat je hemelse Vader weet waar we naar op weg zijn en wat we nodig hebben om er te komen. De Heer heeft je lief en wil dat je vreugde hebt. We krijgen beproevingen om iets te leren en sterker te worden.

Meghan B. (18), Ontario (Canada)

Je ziet haar weer terug

Toen mijn moeder zeventien was, overleed haar moeder. In de weken vóór haar dood vastte en bad de familie vurig. Ze had ook een zalving van de priesterschap gekregen. Het voor-naamste dat mijn mams geruststelde, was de kennis dat ze in het volgende leven haar moeder weer zou zien. Het is het doel van mijn moeder om zo te leven dat ze die zegening verdient. Ik vind het jammer dat ik haar in dit leven nooit zal leren kennen, maar ik kijk uit naar het moment dat we elkaar uiteindelijk zullen zien.

Cari R. (15), Utah (VS)

JE HEBT ALLES GEDAAN WAT JE KON

‘Met betrekking tot het genezen van de zieken

heeft [de Heer] duidelijk gezegd: “Voorts, het zal geschieden dat wie geloof in Mij heeft om genezen te worden, *en niet ten dode is bestemd*, zal genezen” (LV 42:48; cursivering toegevoegd). Maar al te vaak gaan we voorbij aan de beperkende zin, “en niet ten dode is bestemd”. [...] Wanhoop alstublieft niet als u vurig hebt gebeden en priesterschapszegens hebt ontvangen, en uw dierbare toch niet beter wordt of zelfs overlijdt. Put troost uit de zekerheid dat u al het mogelijke hebt gedaan. [...] Al dat bidden, vasten en geloof kan wel eens meer voor ons zijn.’

Ouderling Lance B. Wickman, lid van de Zeventig van 1994 tot en met 2010, ‘Maar indien niet’, *Liahona*, november 2002, 30-31.

VOLGENDE VRAAG

‘Sommige mensen zeggen dat ik vrienden nodig heb met andere normen dan ik, omdat dit de mijne zou versterken. Is dat zo?’

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 15 november 2015 naar liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org, of per post (zie het adres op pagina 3).

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) jouw schriftelijke toestemming, en, als je jonger dan achttien bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. (Een e-mailbericht is voldoende.)

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Een winnende beslissing

*Dit was haar kans om voor het winnende team uit te komen —
hoe kon ze daar nou nee tegen zeggen?*

Marissa Widdison

Kerktijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt' (Mosiah 13:16).

Miranda rende het huis in, waar het gelukkig koeler was dan het hete zomerweer buiten. Ze was bezweet omdat ze haar laatste voetbalwedstrijd had gespeeld en teleurgesteld omdat ze hadden verloren. Alweer.

Mama kwam de kamer in met een waterfles en een zak

sinaasappelschijfjes die over waren van de wedstrijd. 'Je hebt goed gespeeld. Het is heel moeilijk als je op doel staat.'

Miranda *had* goed gespeeld — ze had veel ballen tegengehouden en harder uitgetrapt dan normaal. Maar de meeste kinderen van haar team hadden nog nooit eerder gespeeld. En vandaag was het officieel: ze hadden dit seizoen alle wedstrijden verloren.

'Weet je, ik wou dat ik in een team speelde dat af en toe ook won.' Er liepen enkele tranen over

haar wangen, die op haar blauw-groene shirt vielen. Toen ze haar ogen dichtkneep, ging de telefoon.

Mama nam de telefoon op en zei even later: 'Het is voor jou.'

'Hallo, Miranda? Ik ben Tom, de coach van de Chili Kickers. Ik zag je vandaag spelen. Je speelde een geweldige wedstrijd.'

Haar hart begon sneller te kloppen. De Chili Kickers waren het beste team in de competitie!

'Ons team gaat volgende maand naar het regionale kampioenschap. Je speelde vandaag zo goed, dat ik je wil vragen of je onze reservekeeper wil zijn.'

Haar hart sloeg over. Dit was haar kans om voor het winnende team uit te komen!

'Heel graag!' zei Miranda. Nadat ze nog even enkele details hadden doorgenomen, hing ze op en rende naar de andere kamer om haar moeder het goede nieuws te vertellen. Samen schreven ze de datums van de trainingen en de wedstrijden op de kalender.

Plotseling stopte haar moeder met schrijven.

'O nee. Miranda, deze wedstrijden zijn op zondag. Hier, kijk maar.' Ze wees naar het schema en keek bezorgd naar Miranda. 'Wat moeten we nu doen?'

EEN VREUGDEVOLLE DAG

In de Schriften staat dat de sabbat een verlustiging moet zijn (zie Jesaja 58:13). Wat voor fijne dingen kun je op zondag doen? Wat zijn enkele fijne, creatieve manieren waarop we onze hemelse Vader kunnen aanbidden?

Miranda's hart zonk in haar schoenen. Ze beet op haar lip terwijl ze over haar opties nadacht. Mama liet haar waarschijnlijk wel spelen als ze dat echt wilde. Maar toen ze over spelen op zondag nadacht — en dat ze dan niet naar de kerk kon — kreeg ze een akelig gevoel in haar maag. Ze wist dat ze op zondag naar de kerk hoorde te gaan om onze hemelse Vader te aanbidden. En dat kon ze niet doen als ze ging voetballen.

'Ik denk dat ik hem moet terugbellen om te zeggen dat ik niet kan spelen', zei Miranda. Ze probeerde niet te huilen. Hoewel ze wist dat het de juiste keuze was, was het moeilijk om zo'n goede kans voorbij te laten gaan.

'Weet je wat ik vind?' zei haar moeder, terwijl ze haar armen om Miranda heen sloeg. 'Ik vind dat je een geweldige meid bent.'

Toen Miranda de volgende zondag in het jeugdwerk zat, dacht ze na over de goede beslissing die ze had genomen. De coach was verbaasd toen Miranda hem opbelde en zei dat ze niet op zondag wilde spelen. Hij probeerde haar over te halen, maar zij bleef bij haar beslissing. Toen ze naar de jeugdwerkliedjes en de les luisterde, glimlachte Miranda. Door dat vredige gevoel in haar hart wist ze dat ze de juiste beslissing had genomen. Ze had een winnende beslissing genomen. ■

V R A G E N H O E K J E

Wat vind je het fijnst aan je lidmaatschap van de kerk?

Ik vind het fijn dat we bij het avondmaal van het brood en water nemen om aan Jezus Christus te denken. Het brood herinnert ons aan zijn lichaam en het water aan zijn bloed. Tijdens het avondmaal kunnen we met onze ogen dicht aan alle dingen denken die Jezus voor ons heeft gedaan.

Ava J. (9), North Carolina (VS)

Ik ga graag naar het jeugdwerk en ik zing graag liedjes.

Hayden H. (5), Utah (VS)

Ik leer graag over Jezus en vind het fijn om naar het jeugdwerk te gaan en met andere kinderen om te gaan.

Catherine W. (7), North Carolina (VS)

Ik vind het fijn om te leren dat het gezin eeuwig kan zijn. (Renee)

Ik kan vrienden hebben, ik kan elke dag in de Schriften lezen en ik kan het evangelie leren. (Ralph)

Renee en Ralph E. (9 en 10), Metro Manila (Filipijnen)

Ik vind het fijn dat ik veel nieuwe vriendinnen krijg en dat ik mijn vriendinnen die geen lid van de kerk zijn over het evangelie kan vertellen. Ik luister naar de algemene conferentie, naar de profeet en de apostelen. De gezinsavond is ook leuk, want soms gaan we ijs halen. Lekker!

Savannah H. (12), Washington (VS)

Ik vind het heel fijn als ik de Heilige Geest voel. Ik voel de Heilige Geest heel vaak als ik naar toespraken en lessen luister. Ik voel de Geest ook als ik anderen help.

Kaylee C. (7), Virginia (VS)

Wat ik het fijnst vind, is dat we tegelijk kunnen leren en spelen, en dat we over Jezus Christus kunnen leren. Ik leer graag over Hem, omdat Hij mijn Heiland is. (Liz)

Ik leer graag over Jezus, en ik weet dat Jezus van ons houdt. (Lalo)

Liz en Lalo S. (8 en 6), Californië (VS)

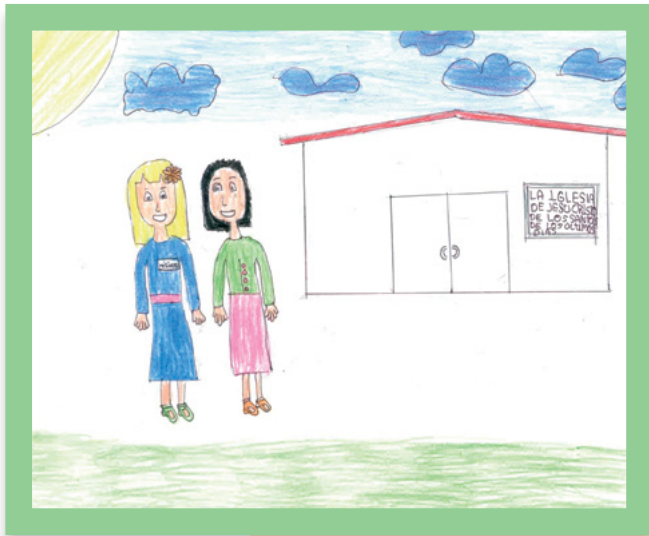
VOLGENDE VRAAG

'Als mijn moeder en vader ruziemaken, maak ik me erg zorgen en ben ik verdrietig. Wat kan ik doen?'

Heb je goede raad? Stuur ons vóór 31 oktober 2015 je antwoord en je foto. Zoek op pagina 3 ons adres op of stuur een e-mail naar liahona@ldschurch.org. (Zet 'Question Corner' in de onderwerpregel.) Denk eraan om de toestemming van een van je ouders erbij te zetten!

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

ONS PRIKBORD

Zendingzusters, Abril S. (9) uit Mexico.

IK DANK U, GOD

Ik dank U, God, voor het licht,
dat schijnt, ja dag en nacht.
Ik dank U, God, voor al de bomen,
daar kan de wind niet zomaar komen.
Ik dank U, God, voor zoveel meer dan dat,
want vanbinnen weet ik dat ik alles van
U heb gehad.

Dit leven is niet altijd zonder pijn,
maar zolang ik leef, vind ik het fijn.

Nisha J. (10) uit de Republiek Palau

*Vier jongens uit dezelfde wijk
in Argentinië werden op dezelfde
dag gedoopt. Hun bisschop
(midden) staat bij ze.*

Mijn broer en een familie vriend kregen hun zendingsoep. We reden acht uur lang naar de tempel in Freiberg (Duitsland), zodat ze hun begiftiging konden ontvangen.

We bleven daar vijf dagen zodat ons gezin veel tempelwerk kon doen. Er is bij de tempel een gastenverblijf voor gezinnen. Met sommige andere kinderen hielp ik de tuinman, en hij gaf ons een ijsje. We hadden veel plezier.

Volgend jaar word ik twaalf. En ik kijk ernaar uit om dan in de tempel doop voor de doden te doen.

Alicka S. (11) uit Slowakije

Petrus, Cornelius en de engel

Erin Sanderson

Toen Jezus was herrezen en naar de hemel was teruggekeerd, predikten Petrus en de andere apostelen op veel plaatsen, maar alleen tot Joodse mensen.

Cornelius was officier in het Romeinse leger. Hij geloofde in God, maar hij was geen Jood. Er verscheen een engel aan hem die zei dat hij Petrus moest

laten komen. Cornelius stuurde zijn mannen uit om Petrus te zoeken. De Heilige Geest zei tegen Petrus dat hij met ze mee moest gaan.

Bij Cornelius thuis onderrichtte Petrus de vele mensen die daar bijeen waren gekomen. Hij vertelde ze over het evangelie van Jezus Christus, ze voelden de Heilige

Geest en wisten dat het waar was. Toen Petrus' vrienden erachter kwamen dat hij predikte tot mensen die niet Joods waren, waren ze geschokt. Maar Petrus vertelde ze dat hij te weten was gekomen dat het evangelie van Jezus Christus voor iedereen is. (Zie Handelingen 10:1–48; 11:1–18.) ■

De auteur woont in Utah (VS).

BEREID JE VOOR OP JE ZENDING!

We kunnen een goede zending worden als we proberen meer op Jezus Christus te lijken. Knip de naamplaatjes uit en vul een eigenschap in die je wilt oefenen. Misschien kun je proberen 'Ouderling Aardig' of 'Zuster Dankbaar' te zijn. Hang het naamplaatje ergens op waar het je herinnert aan je doel.

Ouderling

Zuster

Zuster

Ouderling

GEZINSBESPREKING

Lees Mattheüs 28:19-20. Bespreek hoe we iedereen over het evangelie kunnen vertellen. Bedenk vragen die vrienden of burens over het evangelie kunnen hebben. Oefen thuis met een rollenspel het stellen en beantwoorden van vragen.

Liedje: kies een liedje over zendingswerk, zoals 'Wij leren de wereld zijn woord' (*Kinderliedjes*, 92–93).

Schrifttekst: Mattheüs 28:19–20

Video: ga naar Biblevideos.org en bekijk de video 'Peter's Revelation to Take the Gospel to the Gentiles.'

TEKSTENTIP

We kunnen de Schriften beter begrijpen als we anderen vertellen wat we leren. Lees met uw gezin een passage in de Schriften en bespreek de betekenis van de moeilijke woorden of zinsneden, wat de tekst voor u betekent en hoe u het geleerde kunt toepassen.

MEER TE WETEN KOMEN

Voordat Petrus als discipel werd geroepen, was hij visser en heette hij Simon. Jezus gaf hem de naam Petrus, wat 'steen' of 'rots' betekent. Nadat Jezus de aarde had verlaten, leidde Petrus als hoofdapostel de kerk. Hij droeg de sleutels, ofwel het gezag, van het priesterschap.

*Het was al na middernacht,
maar Tate wist dat het tijd
was om te praten.*

Hulp zoeken

Kimberly Reid

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Hemelse Vader, bid ik weer, leid en help mij elke keer' (Children's Songbook, 19).

Tate lag wakker in het donker en probeerde de tranen te bedwingen. Hij had om hulp gebeden, maar het leek wel of er een donkere wolk boven hem hing, waardoor de Geest werd tegengehouden.

'Maar als ik dat verschrikkelijke tv-programma nooit meer kan vergeten?' dacht hij.

Enkele dagen daarvoor had hij zijn huiswerk snel af en had hij de televisie aangezet. Maar hij had niet

verwacht om *zoiets* op het scherm te zien. Tate was zo geschokt dat hij de televisie niet meteen uitzette.

Dat deed hij niet expres. Hij had dat echt niet willen zien, maar nu kon hij het maar niet vergeten. Soms zag hij het op school of tijdens het eten weer in zijn gedachten — zelfs in de kerk. Op die momenten was hij blij dat zijn ouders zijn gedachten niet konden lezen. Zijn ouders hadden hem geleerd dat hij niet naar plaatjes van blote mensen mocht kijken. Hij wist dat ze ook niet wilden dat hij naar gewelddadige programma's, films en videospelletjes keek.

'Nu weet ik waarom', mompelde Tate in zichzelf.

Tate kwam uit bed om weer te bidden. Wat kon hij doen?

'Hemelse Vader', fluisterde Tate. 'Help me alstublieft om niet meer te denken aan wat ik heb gezien.' Hij veegde zijn tranen weg en luisterde. Zijn hart klopte sneller. Hij dacht dat de Heilige Geest hem iets influisterde. Maar dat was niet wat hij wilde horen.

Hij moest er met zijn ouders over praten?

'Waarom?' vroeg Tate zich af. Hij was geen klein kind meer dat midden in de nacht naar zijn ouders ging. En er dan met ze over *praten*? Hij schaamde zich en voelde zich weer misselijk.

Toen kreeg hij een duidelijke gedachte: onze hemelse Vader wilde dat hij gelukkig was. Onze hemelse Vader wilde dat hij de Geest weer zou voelen, dat hij aan goede dingen dacht en dat hij eerlijk tegen zijn ouders was. Hij wilde vooral dat Tate een waar-dige Aäronisch-priesterschapsdrager zou worden als hij over enkele maanden twaalf werd. Tate begon te begrijpen dat hij ongelukkig zou blijven als hij niemand zou vertellen wat hij had gezien.

Hij wist dat hij hulp nodig had — en de Heilige Geest had hem laten weten waar hij die hulp kon vinden

Tate keek naar de wekker naast zijn bed. Het was al bijna één uur in de nacht. Hij stond op en liep door de donkere gang naar de slaapkamer van zijn ouders. Hij slikte gespannen en klopte op de deur.

'Mam? Pap?'

'Ben jij dat, Tate?' klonk de slaperige stem van zijn moeder.

'Is er iets aan de hand?' vroeg papa.

'Ja', zei Tate. 'Kunnen we even praten? En kan ik misschien een zegen krijgen?'

Papa deed het lampje naast zijn bed aan en liet Tate binnenkomen. Voor het eerst in dagen voelde Tate warmte, hoop en licht. ■

De auteur woont in Utah (VS).

O nee! Wat nu?

Het kan overal gebeuren — thuis, op school of bij een vriend(in) thuis. Plotseling zie je iets waarvan je *weet* dat het niet goed is — op een telefoon, televisie, computer, spelcomputer of in een boek of tijdschrift. Wat kun je *dan* doen om je beter te voelen?

Blijf er niet mee zitten. Bekijk of lees iets goeds. Doe iets actiefs. Doe iets voor een ander. Ga naar familieleden of vrienden.

Bedenk wie je bent. Je bent niet slecht omdat je iets hebt gezien. Je bent een kind van God. Hij heeft je lief en wil je helpen om veilig en gelukkig te zijn.

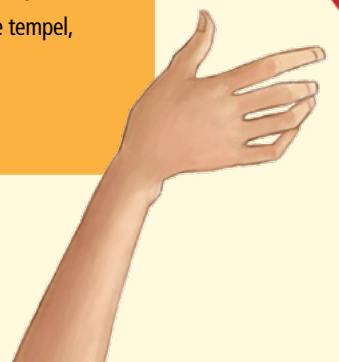
Loop weg. Zet het apparaat uit. Leg het weg. Doe alsof het vergif voor je hersenen is — want dat is het eigenlijk ook.

Praat erover met je vader of moeder. Je ouders kennen je het best, en ze willen je helpen om veilig en gelukkig te zijn. Schaam je niet. Wat jou overkomt, overkomt bijna iedereen weleens.

Blijf erover praten. Het kan nuttig zijn om je moeder of vader altijd te vertellen wat je die dag hebt gezien waardoor je je niet op je gemak voelde. Samen met je ouders kun je een plan maken om je te beschermen tegen het zien van ongepaste dingen. Als je je in het nauw gedreven voelt, als je je zorgen maakt, of als je iets wat ongepast is nog een keer wilt zien, praat er dan met ze over.

Laat het los. Beeld je in dat je een ballon loslaat die wegvliegt. Probeer je te ontspannen en laat wat je hebt gezien wegvliegen. Denk dan aan de tempel, familieleden of iets anders waar je graag naar kijkt.

Pauls pompoenen

Ray Goldrup

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Paul hielp zijn vader in de tuin. Hij wou dat zijn broer Eric er was om te helpen. Maar Eric was ver weg op zending.

‘Ik word nooit zo groot als Eric’, zei Paul. ‘Hoe kan ik dan net als hij op zending gaan?’

‘Maak je maar geen zorgen’, zei papa. ‘Je groeit heus wel.’

Papa gaf Paul een handje pompoenzaadjes. Hij hielp Paul ook met zaaien. 'Als deze zaadjes groeien, worden ze dan grote pompoenen?' vroeg Paul. 'Als je er goed voor zorgt wel', zei papa.

Paul ging elke dag de tuin in om te kijken. Hij gaf ze water en al snel kwamen de scheuten op. De bladen werden groter. Paul haalde voorzichtig het onkruid weg.

In de herfst waren de pompoenplanten gegroeid. En er lagen grote oranje pompoenen! Paul liet ze aan zijn vader zien. 'Je hebt goed voor je pompoenplanten gezorgd!' zei papa. 'Ja! En ik zorg goed voor mezelf, zodat ik ook kan groeien.' Paul glimlachte. 'En als ik groot ben, kan ik ook op zending gaan, net als Eric!' ■

De auteur woont in Utah (VS).

Pompoenen

Hoeveel pompoenen heeft Paul?
Kun je de andere verborgen voorwerpen vinden? ■

Eén van velen!

Licht en energiek ♩ = 96-104

Tekst: naar Jan Pinborough
Muziek: naar Michael F. Moody

mf

1. Wij zijn met één mil-joen op
leer om steeds ge-trouw - en

de - ze we - reld - bol, de kin - de - ren van on - ze Heer, u -
vrien - de - lijk te zijn, want Je - zus al - tijd vol - gen en Hem

langzamer *a tempo*

niek in on - ze rol. Ik ben één van ve - len, ik doe ge-trouw mijn plicht! Ik
die - nen vind ik fijn. Ik ben één van ve - len, ik doe ge-trouw mijn plicht! Ik

ben één van ve - len, ik wan - del in zijn licht! Op mijn ma-nier doe ik mijn best,
ben één van ve - len, ik wan - del in zijn licht! Op mijn ma-nier doe ik mijn best,

1.

(clap) zo - veel ik kan, want Va - der heeft voor ie - der kind een plan. 2. Ik
zo - veel ik kan, want

2.

He-mel-va-der heeft voor ie-der kind een plan, want Va-der heeft voor ie-der kind een plan.

langzamer *rit.*

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever
in het Eerste
Presidium

DE WEG NAAR VEILIGHEID

Een van de manieren waarop we kunnen weten dat een waarschuwing van de Heer komt, is als er een beroep gedaan wordt op de wet van getuigen — bevoegde getuigen.

De Heiland heeft blijkbaar een eindeloos verlangen om ons in veiligheid te brengen. Steeds weer gebruikt Hij dezelfde manieren om ons de weg te wijzen. Hij maakt daarbij gebruik van meerdere middelen, zodat iedereen die er voor openstaat, wordt bereikt. Een beproefd middel is de boodschap te laten verkondigen bij monde van zijn profeten, zolang de mensen in aanmerking komen om profeten in hun midden te hebben. Die gezagsdragers hebben de goddelijke opdracht om de mensen te waarschuwen en ze de veilige weg te wijzen.

Toen de spanningen in de herfst van 1838 in het noorden van de Amerikaanse staat Missouri hoog opliepen, riep de profeet Joseph Smith alle heiligen op om voor hun veiligheid in Far West bijeen te komen. Velen woonden op afgelegen boerderijen of in verspreide nederzettingen. Hij waarschuwde met name Jacob Haun, stichter van de kleine nederzetting Haun's Mill. In een document uit die tijd staat: 'Broeder Joseph had via Haun, eigenaar van de molen, aan de broeders

daar de boodschap gestuurd dat ze naar Far West moesten komen, maar meneer Haun had de boodschap niet doorgegeven.' (Philo Dibble, uit 'Early Scenes in Church History', in *Four Faith Promoting Classics* [1968], 90.) Later tekende de profeet in zijn dagboek op: 'Tot op die dag had God mij de wijsheid gegeven om de mensen in veiligheid te brengen die gehoor gaven aan mijn raad. Niemand die mijn raad opvolgde, heeft ooit de dood gevonden.' (*History of the Church*, 5:137.) Toen schreef de profeet de droeve waarheid dat er in Haun's Mill geen slachtoffers zouden zijn gevallen als zijn raad was ontvangen en opgevolgd.

Ook in onze tijd zijn wij gewaarschuwd met raad over waar wij bescherming vinden tegen zonde en smart. Een van de sleutels waarmee we die waarschuwingen kunnen onderkennen, is dat ze herhaald

worden. U heeft bijvoorbeeld tijdens algemene conferenties onze profeet meer dan eens horen zeggen dat hij een vorige profeet ging citeren, en dat hij daarmee een tweede, en soms zelfs een derde getuige zou zijn. De apostel Paulus heeft geschreven: 'In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan' (2 Korinthe 13:1). Een van de manieren waarop we kunnen weten dat de waarschuwing van de Heer komt, is als er een beroep gedaan wordt op de wet van getuigen, getuigen met gezag. Als de uitspraken van profeten herhaald worden, zou dat onze aandacht moeten trekken en ons hart moeten vervullen met dankbaarheid dat we in zo'n gezegende tijd leven. [...].

Onze Vader in de hemel houdt van ons. Hij heeft zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, onze Heiland, gestuurd. Hij wist dat we in dit sterfelijke leven groot gevaar zouden lopen, het ergste veroorzaakt door de verleidingen van een geduchte tegenstander. Dat is een van de redenen waarom de Heiland priesterschapssleutels heeft verstrekt, zodat wie oren heeft om te horen en geloof om te gehoorzamen, naar veilige grond kunnen gaan. ■

Uit 'Veiligheid door raad op te volgen', De Ster, juli 1997, 24.

INZICHT

Hoe vaak spreken we vriendelijke woorden tot elkaar?

'We kunnen onszelf toetsen door enkele vragen te stellen. [...] 1. Hoe lang is het geleden dat ik mijn partner een oprecht compliment heb gegeven, hetzij onder vier ogen of in het gezelschap van onze kinderen? 2. Hoe lang is het geleden dat ik hem of haar heb bedankt, mijn liefde heb geuit of ernstig in geloof voor hem of haar heb gebeden? 3. Hoe lang geleden is het dat ik mijn mond heb gehouden toen ik iets kwetsends wilde zeggen? 4. Hoe lang is het geleden dat ik nederig mijn verontschuldigen heb aangeboden zonder daar "had jij maar..." of "maar als jij niet..." aan toe te voegen? 5. Hoe lang is het geleden dat ik besloot tevreden te zijn in plaats van mijn "gelijk" te halen?'

Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, 'Samen naar grote hoogte stijgen' *Liahona*, mei 2015, 31.

Ook in deze uitgave

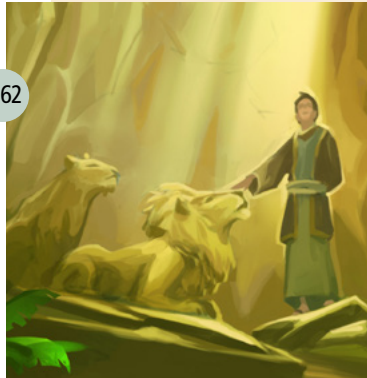
VOOR JONGVOLWASSENEN

MET EEN **eerlijke bedoeling**

Als je begrijpt wáárom je bepaalde beslissingen neemt, ben je beter in staat om het goede met de juiste beweegredenen te doen. Leer doelgericht te leven!

VOOR JONGEREN

GEWELDIGE JONGEREN IN DE SCHRIFTEN

De problemen waar de jongeren in de Schriften mee te maken kregen, waren anders dan die van jou, maar toch kun je bij het overwinnen van je eigen moeilijkheden hun voorbeeld van moed, geloof en gehoorzaamheid volgen.

VOOR KINDEREN

Hulp zoeken

Tate bleef maar denken aan wat hij op tv had gezien, dus bad hij tot zijn hemelse Vader en vroeg wat hij moest doen.

